

FRANQUE PAGADO
TARIFA REDUCIDA
Concesión Nro. 216
Concesión Nro. 1585.

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

ATSKIRO NUMERIO KAINA \$ 1.50
PRENUMERATA: Argentinoje 30 Arg. pezų metams
Urugvajuje 5 Urugvajaus pezai
VISUR KITUR 3 Am. dol.
ADRESO pakeitimas veltui. RASTUS ir prenume-
ratas siūsti: Casilla de Correo 303, Buenos Aires
ASMENISKAI KREIPTIS:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual № 467467

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO en el AÑO 1927
DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires.
DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, Bs. Aires

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

№ 1012 BUENOS AIRES, KETVIRTADIENIS, GRUODŽIO 23 D., 1954 METAL. -JUEVES 23 DICIEMBRE, 1954 METAI (AÑO) XXVI

UNA MEDIDA JUSTICIALISTA IMPIDE EL EMBARGO DE BIENES DE TRABAJO RURAL.

En materia de política agraria, el general Perón y la Doctrina Nacional han fihado una conducta que difícilmente tiene igual en el mundo ya que va en procura de la elevación del nivel de vida social, material y cultural de los hombres que trabajan nuestras extensas y ricas campiñas, así como también de la intensificación del esfuerzo productivo destinado a cubrir las necesidades de la población y a crear las reservas necesarias que han de responder a las crecientes demandas de los mercados externos.

Muchas son las disposiciones de carácter revolucionario que se han tomado para asegurar el progreso de nuestro agro. La Nueva Constitución Argentina fortalece en forma terminante y definitiva las resoluciones — estatales que amparan a los labradores. La tierra ha dejado de ser un bien de renta para convertirse en un bien de trabajo.

Forman legión los agricultores argentinos que merced a las disposiciones del Justicialismo han podido convertirse en propietarios de los predios que trabajaban. La tierra fiscal o privada que no cumplan con su función social serán progresivamente redistribuidas en unidades económicas indivisibles. Así lo establece el Segundo Plan Quinquenal.

Cabe señalar que el reordenamiento racional de la tierra agraria será realizado en base a los siguientes factores ponderados en cada zona del país: consumo regional, economía de los transportes y ecología zonal.

Claró está que para lograr estos objetivos el gobierno del general Perón ha debido asegurar la libre acción de los agricultores, velando por su condición social y por las seguridades inherentes a las funciones que realizan en bien de la patria y de su independencia económica.

Es bien sabido que la agricultura suele estar ligada a factores inesperados de órden climático u otros de fuerza mayor que colocan a nuestros labradores en condiciones precarias que gravitan sobre ellos y sus familias. Esto puede ocurrir también en los sectores ganaderos, granjeros y tamberos.

En resguardo de estas posibles dificultades, el gobierno acaba de establecer normas destinadas a garantizar la situación de todos aquellos hombres de trabajo que se vieran expuestos a requisitorias judiciales. Por una resolución se fijan los bienes inembargables para las explotaciones rurales en jurisdicción de la Cámara Regional de Conciliación y Arbitraje Obligatorio de Arrendamientos y Aparcerías Rurales de Resistencia (Presidente Perón).

Esta Cámara Regional comprende la siguiente zona: todos los departamentos de dicha provincia, e igualmente todos los de Corrientes y Misiones, y de la provincia de Santiago del Estero los departamentos de Alberdi, Belgrano, Matarás, Copo, Moreno y 28 de Marzo. También abarca todos los departamentos de la Gobernación de Formosa.

La lista de los bienes y efectos inembargables es extensa e incluye todos aquellos elementos de imprescindible necesidad para que las explotaciones agrícolas, ganaderas, etc. no interrumpen su labor en caso de que alguna acción judicial iniciada por los arrendadores intente paralizar las actividades de los arrendatarios.

La medida es realmente justicialista, y ella ha sido dictada conforme a lo establecido en la reglamentación general de la ley № 13.246 de Arrendamientos Rurales, encuadrada en la política que viene desarrollando el general Perón para alcanzar los objetivos propugnados en el ya mencionado plan de gobierno.

Gerbiamuosius Skaitytojus, Bendradarbius ir Rėmėjus Sveikiname su Kalėdomis ir Naujais, 1955 Metais!

SVARBUS DRAUGINGUMO REISKINYS TARPE ARGENTINOS IR JAV

(UNA ETAPA DE IMPORTANCIA EN LA AMISTAD ARGENTINO-NORTEAMERICANA)

Jungtinių Amerikos Valstybių užsienių reikalų viceministerio Lotynų Amerikos reikalams apsi lankymas Argentinoje leido jam, p. Henry Holland, susipažinti su Argentinos gyvenimo tikrove ir sudaryti asmeninį kontaktą su Argentinos prezidentu, generolu Perón. Šio susitikimo dėka išaiškinta dėl daugelio nesupratimų ir užmegsti stiprūs draugingumo ryšiai tarpe Argentinos ir JAV, kas sudaro pagrindą bendram Amerikos kontinento tautų draugingumui.

JAV u. r. viceministeris p. Holland, susidūręs su Argentinos gyvenimo tikrove ir įsitikinęs Justicialismo nauda dirbančiosios visuomenės labui, pamatė Argentinos darbo šeimų gyvenimo lygio pakilimą, o sykiu visuotinę argentiniečių draugingumo jausmą linkui JAV. Jis buvo oficialiu šios šalies vyriausybės garbės svečiu. Grįžęs pareiškė savo šalies spaudos atstovams, kad tik abipusės pagarbos dėka susidaro reikiamas bendradarbiavimas tarpe šių Amerikos žemynė pirmuonųjų tautų.

Asmeninis ryšys su generolu Perón davė galimybės garbingam svečiui įsitikinti Argentinos prezidento politikos įtaka daugelyje p. Holland aplankytojų Amerikos šalių. Savo įspūdį p. Holland taip apibūdino: „Mes gerbiame valstybės vyrus, kurie yra ištikimi savo liaudžiai. Man buvo ypatingai didelė garbė pažinti žmogų, kuris moka dirbti ir aukotis savo tautos labui. Generolas Perón kalba aiškiai ir nuosirdžiai. Jis yra didis amerikietis ir didis argentinietis.“

Nuosirdūs JAV u. r. viceministerio pareiškimai duoda vilties tikėti, kad greit pranyks tik Amerikos tautų priešams nau dingi trinimaisi, bus pašalintos draugingumo triumfui kliudžiosios priežastys ir bendradarbiavimas tarpe Argentinos ir JAV vyks abipusiai nuosirdaus kooperavimo dvasioje.

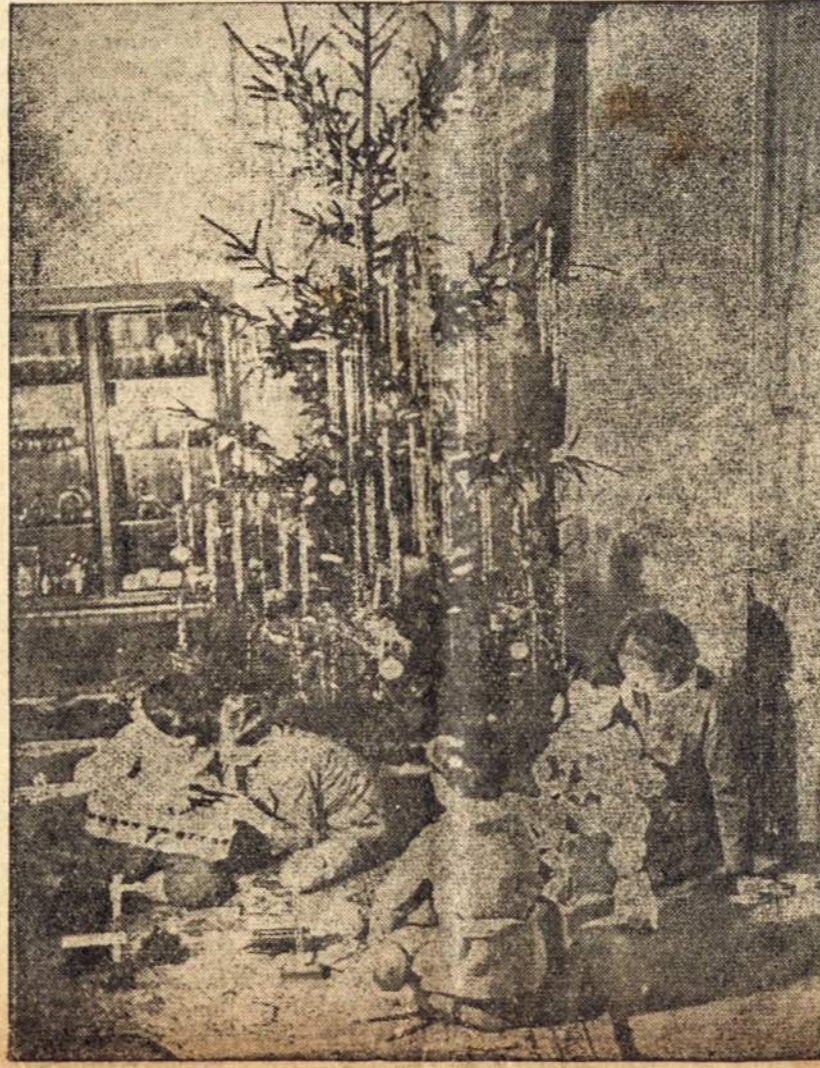
Su maloniu nusistėbėjimu p. Holland pripažino, kad generolas Perón su dideliu intensyvumu dirba savo liaudies gyvenimo lygio pakėlimui, giliai pažindamas savo šalies ir viso Amerikos kontinento problemas, pridurdamas, kad abiejų šalių vyriausybės prie šio sekancijos išvados: „Bendromis abiejų tautų jėgomis reikia siekti juo stipresnio draugingumo ryšių sudarymo ir bendro Amerikos žemyno gyventojų gerbūvio“. Kontinento atžvilgiu tatau pilnai su tampa su Justicialismo principais. Bendro susipratimo nuotai kai triumfuojant, palaiptisniui įvyks abiemis tautoms taip reikalingas bendradarbiavimas.

SINDIKATŲ PRIEVOLĖJE YRA VISUOMENINĖ PARAMA IR KULTŪRINIS DARBAS

(LOS SINDICATOS DEBEN PRACTICAR LA ASISTENCIA SOCIAL Y CULTURAL)

Kuomet generolas Perón kalba kuriam nors darbininkų sindikatui, jis visuomet pabrėžia visuomeninės paramos ir sindikalinės kooperacijos svarbą.

Tai doktrina, kurią visi Argentinos darbininkai privalo suprasti ir praktikuoti jį. Savišalpa yra vienas jų požymių, kurie sindikalinės organizacijas padaro reikšmingomis. Pirmiausia tai suteikia mate-

Kalėdų šventės teikia džiaugsmą mažiems ir dideliems.

VIETON TIKYBOS, MOKYS TECHNİKOS DALYKUS

Argentinos švietimo ministerija paskelbė, kad turėjusios pirmenybę Romos katalikų tikybos ir moralės mokymas daugiau nėra būtinas šios šalies mokyklose.

Vieton tikybos įvedama daugiausia technikos pamokų, kas devynasi su Antrojo Penkmetinio Plano užsimojimais.

Argentinos Kordobos provincijos parlamentas panaikino tikybos mokytojų algas, kurios buvo mokamos tos provincijos ir privatinėse mokyklose.

VERSLININKŲ PENSIJOS IR ATSISKYRIMAI

Mokesčius pensijų fondan turi mokėti ir savo sąskaiton dirbant prekybininkai ir pramonininkai, kad ir su mažiausia apyvarta. Visi turi pensijos teises. Daug gerų įstatymų priėmė Argentinos parlamentas, jų tarpe atsiskyrimo (divorcio) įvedimą. Kol šio įstatymo nebuvo, daugybė pinigų iš šalies plaukdavo Meksikon, Urugvajun ir į kitas šalis atsiskyrimų dokumentams gauti.

Argentinos švietimo ministerijoje padaryti dideli pakeitimai sąryšyje su susektu klerikaliniu suokalbiu. Pakeisti viduriu ir aukštojo mokslo direktoriai, personalo viršininkai, fizinio lavinimo direktorius ir techninės instrukeijos direktorius.

—Anglija, JAV ir Sovietai skelbia apie naujus karo pabūklų pasigaminimus.

Dr. Jono Basanavičiaus vardo Argentinos Lietuvių Centras — Kalėdų švenčių ir Naujųjų 1955 metų proga — sveikina visus savo organizacijos narius ir prijaučiančius! Lietuvos Centro Valdyba.

KALĖDOS BS. AIRES LIETUVIUKAMS LIETUVIŲ CENTRE

25. XII. 1954, 20 val., Tabaré 6950, Villa Riachuelo. Bus kalėdinė eglutė ir kalėdų senelis (Papá Noel), kuris apdovanos saldainiais visus lietuviukus, atvykusius į Dr. J. Basanavičiaus vardo Argentinos Lietuvių Centrą kalėdų dienoje. Veiks turtingas bufetas. Jaunimo šokiai tęsis iki vėlumos. Visus maloniai kviečia. — L. C. Valdyba.

ASADO PIETŪS SUSIVIENIJIME BUS SAUSIO 12, 1955, 12 V., Av. Gen. San Martín 5215, Lanús Oeste — 4 de Junio. Nieko nelaukdami apsirūpinkite bilietais visi skanių kepsnių mėgėjai. Tai bus pirmas didelis SLA parengimas 1955 metais. Visus maloniai kviečia — SLA. Centro Valdyba.

VULETICH VĖL PERRINKTAS C. G. T. SEKRETORIUM

Dalvaujant 422 delegatams, atstovaujantiems 85 profesines darbininkų organizacijas, 7. XII. 1954 išrinkta Generalinės Darbo Konfederacijos vadovybė. Generaliniu C. G. T. sekretorium vėl perrinktas Eduardo Vuletich, jo padėjėju H. H. Di Pietro, adm. sekr. J. Polasio, izdininku R. Cabistan, izd. pad. A. Dupacio. Jų kadencija du metai.

Argentinos vyriausybės susitarimu, Esseno garo ir Diesel motory fabrikantas Krupp atida ror fabriką Argentinoje. Pradžiai su milijonu svarų sterlingų kapitalu, kurį palaiptisniui didins motory eksportu.

PANAIKINTA TIKYBOS PAMOKŲ DIREKCIJA

Buenos Aires provincijos vyriausybė 6. XII. 54 paskelbė dekretą, kuriuo einant panaikinta Vyriausioji Tikybos Mokymo Direkcija su jos šakomis, inspektoriatais ir neva kooperatyvais.

Nedėkingi Romos katalikų kunigai, pasijutę turį „valstybę valstybėje“, ėmė knistis po šaknįs to medžio, kurio gilėmis mito. Tai susekusi Argentinos vyriausybė įjems nurodė vietą, tikybos reikalus palikdama bažnyčiai.

Argentinos Santa Fė provincijos vyriausybė paskelbama Bs. Anres provincijoje, panaikino tikybos mokymo žinybą.

Santa Fė provincijos mieste Rafaela iš Mėsos Industrijos Darbininkų Unijos rūmų dingo Gualalupe Motinos šv. stovyla.

LAUKU DARBININKAI GAUS PENSIJAS

Darbininkai, dirbant Argentinos ūkiuose taipgi gaus pensijas. Jų darbas skaitosi nuo 18 metų amžiaus. Turi išdirbti 30 metų; išdirbė mažiau gaus dalį pensijos. Pilną pensiją gaus vyrai išdirbė pilną laiką ir pasiekę 60 m. amžiaus, moterys 55 m.

„La Prensa“ 19 ir 20 gruodžio laidoose rašo apie Buenos Aires bažnyčios „Nuestra Señora de las Gracias“ kunigą Guillermo María Conte, 36 m. amžiaus italą, kuris tapo suimtas už trijų mažamečių išprievartavimą.

Argentinos Senato Peronistų Partijos blokas pašalino Senato atstovė kordobietė E. R. Leonardi de Rosales, kuri nedalyvavo Senato posėdy priimant skyrybu įstatymą. Ji pašalinta ir iš Moterų Peronistų Partijos.

Sovietai grasina: Jeigu bus patvirtinta Paryžiaus susitarimas apginkluoti Vakarų Vokietiją, rusai nutrauks draugingą sutartį su pranežais, De Gaulle vyriausybės pasirašyta 1944 m.

Jonas Petras Grigaitis laimėjo premiją „Pro-Patria“. Seržantas Grigaitis geriansia baigė policijos karininkų mokyklą Ramón L. Falcón vardo. Kardas ir premija jam iškilmingai įteikt 20. XII. 1954, sykiu su kitais 47-tos laidos policijos karininkais, Bs. Aires.

LDS. MIN. ST. LOZORAITIS SMERKIA GANDONESIUS

Prieš kurį laiką VLIKo leidžiamos Eltos Informacijos išplatinomą gandą paimtą iš vieno estų laikraščio, esą aš, Ministeriams B. K. Balučiai ir S. Girdvainiui dalyvaujant, šių metų birželio ir liepos mėn. turėjęs su lenkais Romoje ir Londone pasitarimus, ne va įvykusius lenkų generolu W. Anders'o iniciatyva. Nuo savęs Eltos Informacijų leidėjai, pridėję pastabą, kad „būtų buvę bendram lietuviškam reikalui naudingiau, jeigu prieš pradėdant derėtis būtų buvusių suderintos nuomonės tarp lietuviškų veiksmų“. Tokiu būdu Eltos leidėjai tas tariamas derybas pateikė kaip faktą.

Vėliau Eltos Informacijose buvo paskelbta, kad „žinia apie Ministerio B. K. Balučio, Lietuvos Atstovo Londone, tariamąjį dalyvavimą šiose derybose yra be pagrindo“. Tokiu „atitaisyumu“ Eltos Informacijų leidėjai sustiprino jų sukeltą įspūdį, kad derybos tikrai įvyko, tik be p. Balučio.

Tam tikri mūsų laikraščiai šituos Eltos Informacijų maneuvrus panaudojo naujiems puolimams prieš mane ir visuomenės klaidinimui bei kurstymui. Jie ne tik pakartojė Eltos Informacijų platinamą prasimanymą, bet ji sustiprino piktais komentarais ir tvirtinimais apie tariamas mano derybas su lenkais, konferencijas, susitarimus ir apie tai, kad neva aš pavedęs „savo londoniškiams talkininkams tartis su S. Mikolaičiko įgaliotiniu prof. Kotu“.

Šiuo pareiškiu, jog visos šitos žinios neatitinka tikrovės ir yra pramanytos.

Aš nesu vedęs su lenkais nei slapty, nei kitokių derybų ar pasitarimų, nei Romoje, nei Londone. Lygiu būdu nesu niekam pavedęs tartis su p. Mikolaičiko ar kita kuria lenkų grupe. Generolo Anderso atsilankymas pas mane Romoj buvo mandagumo vizitas. Tokį mandagumo pobūdį turėjo mano revizitas jam Londone ir mano atsilankymas pas tenyškščius lenkų veikėjus.

Tų mano susitikimų metu nebuvo kalbėta nė apie susitarimą su lenkais, kurį 1947 metais preliminariai pasirašė Londone VLIKas ir kurį aš savo laikų pasmerčiau kaip nesuderinamą su Lietuvos interesais.

Stasys Lozoraitis, Lietuvos Diplomatijos Šeifas.

JAPONIJOS MINISTERIŲ KABINETAS

Japonai tik tiek prekiaus su komunistine Kinija ir rusais, kiek nepakenks savo vakarų sąjungininkams, — pareiškė naujasis premjeras Ichiro Hatoyama. Premjeras ir dar dešimt (iš 18) naujo kabineto narių buvo „išvalyti“ okupacijos metu. O naujasis u. r. ministeris, Mamoru Shigemitsu, yra atlikęs 6 metų bausmę kalėjime kaipo karo kriminalistas.

Skaudaus liūdėsio valandoje, mirus vyrui ir tėvui — KAZIMIERUI MATULAIČIUI, gilia užuojautą reiškiamo vėlionies žmogui p. Martai Jančiauskaitei — Matulaitienei ir dukrai Nidijai. A. Švarlys ir šeima.

Rosario mieste 6. XII. 1954 nuo širdies smūgio staiga mirus KAZIMIERUI MATULAIČIUI, skaudaus liūdėsio valandoje gilia užuojautą reiškiamo vėlionies žmogui poniai Martai Matulaitienei ir jų dukrytei Nidijai Matulaitytei. L. A. Samauskai.

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

Nepartinis, seniausias ir plačiausia skaitomas lietuvių laikraštis Pietų Amerikoje
Spausdinamas savoje spaustuvėje

PRENUMERATA METAMS:

Argentinoje 30 Arg. pezų.
Urugvajuje 5 Urugv. pezai.

Visur kitur 3 Amerikos doleriai.

Korespondencijas ir ptingus stūstis: ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS CASILLA DE CORREO 303, Bs. As.

A. L. Balso Leidyklos ir Spaustuvės namų adresas: c. José León Suarez 5684, Bs. Aires.

Redakcija: Boedo 737, Buenos Aires. T. E. 97-Loria-4444

LIETUVIŠKO GYVENIMO PRAGIEDRULIAI 1955 METAMS

Milijonas lietuvių tautos žmonių laisvajame pasaulyje veikia kaip moka, kaip gali ir kaip geriausiai pajėgia pajėgas suderinti palaikymui vieningumo tarpusavy ir sustiprinimui kovos Lietuvos išlaisvinimui iš okupantų vergijos.

Milijonas mūsų tautos žmonių, okupuotų Lietuvoj baudžiauninkais paversti, didžiausią išsilaisvinimo viltį turi mums, laisvojo pasaulio lietuviuose.

Milijonas pabaltiečių, kurių skaičiuje daugiausia lietuvių, iš tremta Sibiro katargon. Nei viduramžių baudžiavose pasaulis nėra matęs tokių kankinimų, ko kiems pasmerkti šie tremtiniai. Jų lėta mirtis tepaskatina laisvojo pasaulio lietuvius dar vieningiau kovoti prieš pavergėjus, už Lietuvos išlaisvinimą.

Pasauliniai įvykiai taip klostosi, kad 1955 metai tikrai turės atnešti didelių pasikeitimų. Vakariečių flirtas su Lietuvos okupantais baigiasi. Neriboti Maskvos imperialistų apetitai atvėrė akis Vašingtonui, Londonui ir Paryžiui. 1955 metais sudarė arba bus sudarytos genocido vykintojų žabangos. Ruskis turės pasitraukti į Rusiją arba pajusti atominių bei hidrogeno ginklų jėgą. Kalbų kalboms pasibaigus, kitokios išeities neliks. Vieton pasidavimo vergijai, laisvasis pasaulis turės įrodyti, kad jis brangina savo idealus. Sukrėtimo kalbininkai bus imperialistiniai tautų pavergėjai. Kas brangina laisvės idealą, tas sako, kad geriau kovoję mirti, negu klupsčiam gyventi.

Kovoje triumfos teisybė, išsilaisvins pavergtos tautos, jų tarpe ir mūsų tėvynė Lietuva.

Laisvojo pasaulio tribūnose — parlamentuose, senatuose ir Jungtinėse Tautose, kas kart daugiau palankių balsų pasigirsta už Lietuvos išlaisvinimą. Pasaulinė spauda dažniau mini Lietuvos vardą. O šiame moderniškame amžiuje spauda atlieka sprendžiamą vaidmenį valstybių ir tautų gyvenime.

Lai lietuviškojo gyvenimo pra giedruliai prasiveržia į kiekvieno lietuvių langą 1955 metais. Lai kiekvienas lietuvis įsisąmonina, kad jis yra reikšminga savo tautos dalimi. Kiekvienas spaudos organas, kiekviena organizacija ir draugija teisingai laisvojo pasaulio lietuvių į vieną bendrą lietuvių šeimyną. Visi eikime Lietuvos keliu. Vieton pasipūtimo ir išdidumo, vaduokimės nuosirdumu, tuomet neliks vietos kivrėčiams ir bent laisvojo pasaulio lietuvių susikalbės lietuviškai. Vardan tos Lietuvos, ir šviesa ir tiesa mūs žingsnius telydi!

Į 1955 metus Argentinos lietuvių draugijos įžengia stipresnia me stovyje, negu kuomet nors savo gyvavimo istorijoje. Šiandien stipresnis ir jų spaudos organas A. L. Balsas. Be savų lietuviškų leidinių jo spaustuvėje kas savaitę atspaudžiama po laikraštį, žurnalą ar knygą to paties prieš pavergtų tautų kalbomis. Kova prieš okupantus eina plačiu mąstų.

Pavergtų tautų organizacijoje, kovojančiose už išsilaisvinimą, dalyvauja A. L. Balso redaktorius, o Argentinos vyriausybės kvietimu A. L. Balso leidėjas dalyvauja iškilminguose parlamentuose posėdžiuose ir kituose kultūriniai politiniuose aktuose, atstovaudamas gerą Argentinos lietuvių vardą. Ir visa daroma tam,

Lietuviai Penkiuose Kontinentuose

Spauda

ATSIŪSTA PAMINĖTI

AMERIKIEČIŲ SPAUDA APIE KUPREVIČIUS

Amerikos ir Kanados didmiečių dienraščiai ir žurnalai plačiai ir palankiai rašo apie Argentinos lietuviams gerai pažįstamus pasaulinio garso menininkus, Andrių ir jo sesutę Elena Kuprevičius, dabar vykstančių jų piano ir smuiko koncertų progą. Be meninės pusės, Kuprevičių daromoji propaganda lietuvių vardui yra nepaprastai didelės reikšmės.

Po jų 22. XI. 1954 koncerto Clevelando Muzikos Mokyklos salėje muzikos kritikai Arthur Loesser The Cleveland Press skiltyse ir Rena C. Holtkamp The Cleveland Plain Dealer meno skyriuje su didele pagarba mini šiuos pasaulinio garso lietuvių menininkus. O Elmar Bacon The Cleveland News skiltyse rašo

„...Patiekdami įdomius muzikinius kontrastus, Elena ir Andrius Kuprevičiai, brolis ir sesuo, laimėjo pasigerėjimą didžiulio klausytojų būrio smuiko ir fortepijono sonatų programoje... Pianistas Andrius Kuprevičius, Mokyklos fakulteto narys, jau yra mums žinomas kaip jautrus artistas su puikia technika ir giliu muzikos supratimu. Jo sesuo turi gražų toną ir techniką tinkančią prie jos natūralaus stiliaus ir interpretacinio veikalų pajautimo... Abudu artistai gražiai panaudojo šias savo ypatybes lietuviškame J. Gaidelio veikalė, kuris žydėte žydi savo folkloriško charakterio Andante dalyje ir taip pat Mozarto Sonatų, kurioje kristaliniai aiškūs ir išraiškingas fortepijono išpildymas lydėjo gražų ir šiltą smuiko toną. Programą užbaigė Prokofievo op. 94 Sonata.“

SOVIETŲ KARIAI GERIA LIETUVOS „KRŪMINĖ“

Rizikuodami Sibiro katonga okupantų pavergti Lietuvos valsčiai ai slaptai varo „krūminę“. Iš centnerio rūgių, kuris kaštuoja 140 rublių, krūmuose išvaro nuo 35 iki 50 litrų degtinės, kuri duoda gryno pelno apie 1,800 rublių. Tą „krūminę“ labai mėgsta rusų kariai. Iš nusiiminimo ją geria ir lietuviai. Sugauti degindariai gabenami Sibiran.

—Anykščiuose okupantai gamina daug vyno, kurio butelį parduoda po 14 rublių. Iš Kaukazo atgabento vyno butelis kaštuoja 30 rublių. Alus žymiai blogesnis už prieškarinį ir jo butelio kaina nuo 2.50 iki 3 rublių.

LIETUVOS LAISVĖS DRAUGŲ SKAITIŲS DIDEJA

JAV Kongreso komisijai tešiant tyrinėjimą Lietuvos užgro bimo, Kongreso narys Fred Busbey pareiškė:

„Kaip iki šiol, taip ir ateity aš tęsiu kovą už laisvą ir nepriklausomą Lietuvą. Aš noriu, kad mano draugai lietuviai žinotų, jog kol būsiu gyvas, nepaliausiu už tai kovojęs.“

Keršteno, Busbey ir kitų JAV vyrų dėka Lietuvos laisvės klausimas įjėjo tarptautinį foruman.

—Kazimieras Oleka, Pijus Kulišauskas, Jurgis Ramelis, Steponas Tonkus, Pranas Valulis ir dar keli lietuviai teisininkai, nustoje sveikatos, negalėdami emigruoti, tebevangsta sanatori jose Vokietijoje.

—Antanas Ginteris, Jurgis Janušaitis, Vytautas Petrauskas, Pranas Mozūraitis, Adomas Didžbalis, Mykolas Lapinskas ir Pranas Tomkevičius suorganizavę namų statybos bendrovę puikiai progresuoja Chicagoje.

—Anykščiuose P. Minkevičius eina plyninės direktoriaus pareigas.

—Plungiškiiai J. Jonuškas ir V. Končius gyvena okupuotoj Lietuvoj.

anot poeto, — kaip kas moka, kaip gali, prikelkime, broliai, tą mylimą šalį, tą Lietuvą mūsų!

Lietuviškojo gyvenimo pragiedruliai tepasiekia visų Argentinos lietuvių širdis.

Mūsų troškimas, kad 1955 metais pasibaigtų nelemti vadovaujančių veiksmų ginčai: VLIKas lai būna savo vietoje, o diplomatai — savo. Pragiedruliai visur mums reikalingi! B. K. A.

VISA TAUTA SVEIKINA NELAIMINGOS KARO AUKOS LIETUVAITES

Gruodžio 29, 1954, sukanka 75 metai amžiaus Lietuvos atstovui Anglijoje, min. B. K. Balučiu (17 Essex Villas, London W. 8, Inglatera). Iš viso laisvojo pasaulio dalių ministeris gauna pri vačių asmenų, spaudos ir organizacijų pasveikinimus. Prie jų pasveikinimų mielai prisideda Argentinos Lietuvių Balsas.

Antrame savo komunikate spaudai gerb. J. J. Bachunas rašo, kad Balutis, kaip valstybininkas, stovi aukščiau visų partijų, pripažindamas kiekvienos partijos geriasias puses. Kartą paklaustas, ar jis ne krikščionis-demokratas, Balutis atsakė: Esu krikščionis ir demokratas, bet ne krikščionis-demokratas.

Balutis savo veikloje vadovauja si Dr. V. Kudirkos parašytais mūsų Tautos Himno žodžiais. Sėmime stiprybės iš praeities, Balutis turi omenį tą Lietuvą, kurią mini Kudirka, t. y. kryžio kūr dar nesužalotą Lietuvą, Vytauto išplėstą nuo Baltijos iki Juodmario. Ir kitą mūsų Himno posmą, būtent:

Tegul tavo vaikai eina Vien takais dorybės, Tegul dirba tavo naudai Ir žmonių gerybei — pavyzdgingiausiai visą savo gyvenimą pildo garbingasis jubilijatas.

SVETIMŠALIŲ SPAUDA AMERIKOJE

Lietuvių kalba JAV eina 4 dienraščiai ir 36 kitoki laikraščiai bei žurnalai. Po 4 dienraščius turi italai, lenkai ir vokiečiai, o ispanai net 11 dienraščių.

Viso JAV ne anglų kalba eina 857 laikraščiai, jų tarpe 83 dien raščiai, 37 dukart savaitiniai, 295 savaitiniai, 61 dukart mėnesinis, 279 mėnesiniai ir 102 išei na nepastoviai.

Ne anglų kalba einanti laikraščiai JAV vaidina didelį vaidmenį ne tik tos šalies ateivijoje, bet ir pačiame JAV gyvenime.

„LITERATŪRA“ APIE ŠIŲ DIENŲ IŠSIGERIMUS

Naujienų priede „Literatūroje“, sekdamas S. Daukanta, S. Brahma rašo:

„Senovės lietuviai išgerdavo, pasiņnekučiuodavo ir vėl išgerda vo... Bet šių dienų Chicago lietuvių daro kitai. Kad jie geria, tai geria taip sparčiai, kad neturi laiko šnekučiuotis, o kai išgeria, tai jų pasiņnekučiavimas pavirsta riksmu ir pasiplūdumu.“

Vienas ryškiausių lietuvių vaisingos būdų yra toks: kai sėdama prie vaisių stalo, tai jaučiamasi taip, lyg kiekviename vyriškosios lyties svetyje būtų įsikūnijęs anglų lordas, o kiekvienoje moteriškosios lyties viėnioje — šv. Agnietės kuklumas. Bet kai ištuštinamos kelios bonkos, tai vėl visi pajunta Done laičio Slunkiaus vaikais.

Kai lietuvis geria savo tautiečio karčiameje, tai paprastai tre čios iš eilės taurelės prašo veltui, bet kai nuvažiuoja į ištaiginą vidurmesčio užėigą, tai jaučia pareigą patarnautojams palikti tokius stambius arbatpini gius, kad iki durų jį palydi pats kelnerių šefas.

Didžiausias JAV pilietybę įsigijusio lietuvių pasigyrimas yra: „aš dirbu politinį darbą“. Bet išsikalbėjus, paaiškėja, kad jis šluoja miesto savivaldybės patalpas, o prieš rinkimus klįjau ja propagandinę medžiagą talpi nančius vokus.“

Lordų ir Agniečių niekur netrūksta...

—Į Liet. Studentų Sąjungos centro valdybą dauguma balsų iš rinkti V. Vygantas, K. Kudžma, V. Germanas, A. Sužiedėlis, R. Rauchaitė, A. Barzdukas ir A. Keželis; rev. komisiją — V. Gylis, E. Vitkus ir B. Mačiūka; garbės teisma — R. Mieželis, V. Žvirzdys ir V. Kavolis. Iš 572 studentų balsavime dalyvavo 402.

—Prof. Vaclovas Biržiška, gyvenęs LE leidėjo p. J. Kapočiaus būte, tęsia mokslinius darbus apsigyvenęs: 250 Columbia Rd., Dorchester 25, Mass., USA. 2. I. 1955 mokslininkui sukanka 70 m. amžiaus.

—Liet. Sporto Klubas New Yorke laimėjo New Yorke valstybės futbolo taurę.

Vandutė Lingytė, 13 metų imžiaus, jau 9 metai guli sugipsuota ligininėje Vokietijoje. Bū dama 4 metų amžiaus ji susirgo nugarkaulio tuberkulioze. BALFAS skelbia, kad moderniam gydymui reikalinga 2.000 DM (500 dol.), kurių neturi tremties išvarginti jos tėvai. Ten pat lietuvių dosnumo dėka neseniai ta po pagydyta karo metu kalbos nustojusi Renutė Jonaitytė

—Lietuvos Statutas, paskelbtas prieš 425 metus, buvo pavyzdžiui visai Europai. Lietuvos kunigalkščių paskelbtais įstatymais. Gudai ir ukrainiečiai, 300 metų vadovavosi Lietuvos Statutu. Tą laikotarpį jie skaito aukšinių amžiumi.

—Amerikos Balso pranešimus iš Europos okupuotoms Lietu vos gyventojams teikia visų srovių mūsų visuomenininkai. Nors klausytojai labai persekiojami, bet gana daug Lietuvos gyventojų juos girdi ir jų nuotaika stiprėja. Amerikos Balse Europoje dirba: J. B. Laučka, Dr. P. Padalis, Jonas Stonys, Dr. Juozas Sakalauskas, Irena Jakštienė, Kazys Grinius (s) ir Jonas Vaitkevičius.

—Sandara I. X. 1954 talpina Buenos Aires lietuviškas Birutės Jakubauskaitės paveikslą ir rašo, kad ji išvyko vaidinti italų filmose. Savu laiku ji šokdavo lietuvių kultūrinių parengimų metu, kaip solistė paskui dirbo mažojo scenoje ir televizijoje.

—Adv. A. Nargelavičius, juris konsultas, įsikūrė New Yorke.

—Artūras Jakavičius, muzikas ir kompozitorius, Argentino je gyvenančio muziko Liūdo Ja kavičiaus brolis, gyvenantis Či kagoje, parašė kompoziciją Trem tinių motina.

—Adolfas Klimas, žurnalistas (Kelmutis) ir redaktorius, Sibi ran ištremto mokslininko ir di plomato Petro Klimo brolis, su žmona Elena ir dukra Gailute gyvena Clevelende. Bendradar biauja Naujienose.

—Adv. Juozas Liūdžius, mari jampolietis, su šeima gyvena Cle velande. Bendradarbiauja Nau jienose, veikia Lietuvių Social demokratų Sąjungoje.

Petras Adomonis ir A. Bud riūnas pasekmingai verčiasi Kanadoje nejudomųjų nuosavybių biznyje.

Kanados Toronte įvyko lietuvių suvažiavimas. Massey salės tik parteris buvo pilnas. Vienai srovei bandant pasijungti skautus, Nepriklausomos Lietuvos ko respondentas rašo:

„Salėje tvarką palaikė skautai. Įėjus į salę kairiajame sparne nužiūrėjau daug laisvos vietos ir atsisėdau 4-toj ar 5-toj eilėje, kad galėčiau geriau girdėti sakomas kalbas. Tuojau priėjo jaunas skautukas ir pareiškė:

—Tamsta čia negalėsi sėdėti. —Kodėl — sakau — juk aš 2 dol. sumokėjau.

—Vistiek, — sako, — čia rezervuota.

Tada klausiu jo:

—Kam gi čia tiek daug rezerve vuočių vietų?

—Aš nežinau, bet pasitraukite — kūr nors į užpakalį — atsakė.

Zinoma, su skautijos atstovu nepasiginėsi, o dargi durklas prie šono... Paskiau visą laiką stebėjau, kas ateis į tas „rezerve vuotas“ vietas. O gi pasivėlavu sieji! Kai kurie vienmarškiniai, atsegtom apykaklėm. O vienas, matyti, išvargęs kelionėje, arba gal jaukęs, visą laiką miegojo ir pabudavo tik tada, kad publika garsiai plojo. Taip man ir šiandien dar neišku, kuriems galams jauni vaikai yra mokina mi meluoti?

—A. Vazalinskas ir J. Luko ševičius grupės lietuvių verslininkų išrinkti kredito bankelio organizavimui Montrealyje, Kanadoje.

—VLIKO pirm. kun. M. Krupavičiaus ir VT. pirm. prof. K. Žalkausko kelionė iš Vokietijos į JAV ir atgal kaštavo 4800 dolerių, — rašo Dirva.

—Komp. J. Gaidelis JAV parašė oratoriją „Giesmė apie Gediminą“, pagal Balio Sruogos to vardo veikalą.

—Dr. St. Daukša, buvusias Lietuvos u. r. min. J. Urbšio sekretorius, gavo advokato praktikos teises Kanadoje.

—Dr. J. G. Židonytė-Vėbrienė dirba mokslinį darbą Yale universitete, New Haven Conn., JAV.

—V. Jonuškaitė ir M. Dobu žinskienė dainavo „Eugenijus Onieginas“ operoje Manhattan teatre, New Yorke.

POPIEŽIAI IR LIETUVA,

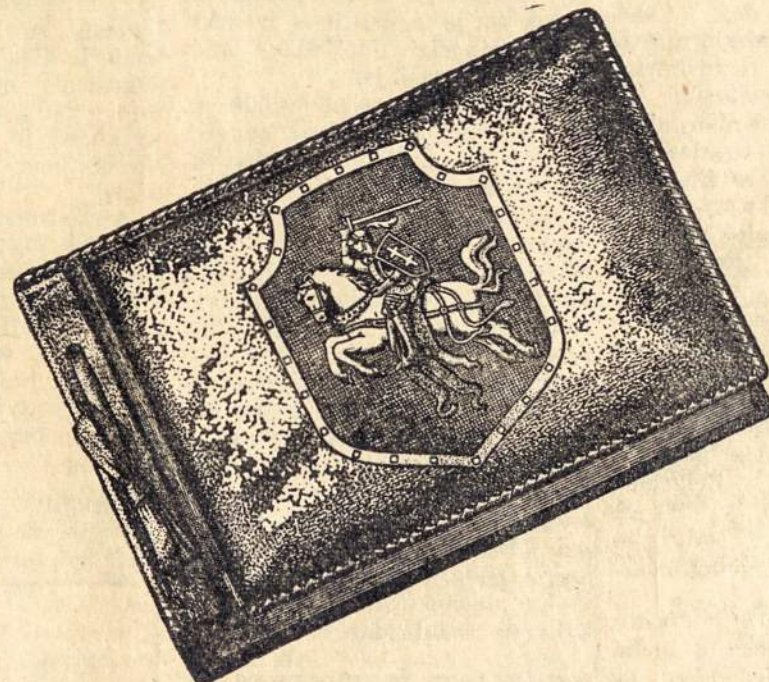
244 puslapių mokslinis, istorinis, visuomeninis, patriotinis kun. M. Valadkos parašytas ir išleistas kūriny: atspausstas Naujienų spaustuvėje, 1954. Veikalas suskirstytas į 56 skyrius, pradedant ankstyvesnėmis civilizacijomis, babiloniečiais, graikais, romėnais, barbarų antplūdžiais ir pirmąja katalikiška dinastija, plačiai apsisojant prie mūsų tautai daug žalos padariusios „apaštalų“ veiklos, duodant visą eilę faktų iš dabartinių laikų. Kun. M. Valadkos „Popiežiai ir Lietuva“ skaitytinai visiems lietuviams, o ypatingai tiems, kurie tiki popiežių neklaidingumu. Pastebėtina, kad šio veikalas autorius, kun. M. Valadka, yra buvęs ir Pietų Amerikoje; dviasikos seminarijos mokslą pradėjęs Lietuvoje. Jo vadovaujamoji parapija pati valdo visą parapijos turą, neužrašydama jo Romos agentams. Tokių tautiniai-katalikiškų parapijų JAV yra vi sa eilė. Kadangi lenkų dviasikis Hudor, atsimitęs nuo Romos, sukūrė lenkų tautinę bažnyčią JAV, tai ir lietuvių Romai nepriklausančias parapijas tūli vadinama „nezaležnikais“. Zvelgdamas į dabartinę padėtį, autorius cituoja kanauninko Prapuleno veikalą ištraukias iš „Lenkų apaš talavimo Lietuvoj“ ir pareiškia, kad mūsų tautai reikia naujo Šliupo, kuris atidarytų akis daugeliam mūsų tautos priešų žaban gose paskendusių tautiečių. Veikalo kaina pustrčio dolerio. Autoriaus adresas: Rev. M. Valadka, 1743 N. Sumner Ave., Scranton, Pa., USA.

—NEW WORLD REVIEW, spalį, 1954. Margaret Schlauch, buvusi New Yorke ir Juan Hopkins universiteto profesorė, dabar anglų skyriaus vedėja Varšuvos universitete rašo 3 pusla pių straipsnelį — Pabaltiją vėl aplankius. Ekskursuodama po „Balto-Slavie“ pajūrius autorė mini senovės prūsų, latvių ir lietuvių kalbas. Tendencija straipsnio prorusiška.

—SANTARVĖ, Nr. 20. Šiame žurnalo numeryje suminėta ALB. išleistas Baltijos žuvėdros atsiminimų romanos Grandinės ir ALB. kalendorius. Metams 4 dol. Santarvė, c-o D. Banaitis, 18 Mellnot Str., Rochdale, Ingla terra.

Lietuviškas žodis — mielas žodis, lietuviška knyga — brangus draugas!

Odos Albumas su Spalvuotu Vyčiu Visuomet Atmintina Dovana

Šeimos paveikslams, organizacijų istorijos vaizdams, kultūrinių ir sportinių parengimų paveiksluotoms apžvalgoms. Padabinimas bibliotekoms ir šeimų židiniams.

Kiekviename meniškai padirbtame albume yra po 48 psl. paveikslams. Dydis — 35 x 25 cm. Kaina \$ 1.0.— Siunčiamė užsiėsius. Kaina 1 dol.

Pareikalavimus su pinigais adresuoti:

“A. L. BALSAS”, Casilla de Correo 303, BUENOS AIRES, ARGENTINA

Asmeniškai kreiptis: Av. BOEDO 737, Bs. Aires.

J. LAZDAUSKAS—TOLIUSIS.

Socialinis Teisingumas ir Darbas

PERGYVENIMAI, PATYRIMAI IR MINTYS

I

ŽMOGUS ESI TUOM,
KUOM PAJĖGI BŪTI

Jei gyvenimas kuria nors dieną pasirodytų tiek dosnus, kad visos mano svajonės imtų ir išsipildytų, kad visi mano sapnai virstų tikrove; kad visa tai, kuom maniau ir norėjau būti gyvenime tuojais ir būtų, lyg kokis stebuklas, tuomet as būčiau arba stengčiau būti pačiu geriausiu pasaulyje Socialines Teises profesorium, ten toli prie Baltijos Jūrų deštantūnų Socialinę Teisę Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Vytauto Universitete.

Bet dabar prašau skaitančiosios visuomenės pasigalvoti ir dovanojimo žmogui, kuris jau neturi kitokios reikmės, kaip tik būti „dvigubą spaudą du žmogumi“, dirbančiu plunksna ir sviru, ir kuris, kai rašo, dažnai neranda geresnės ir savo sielai artimesnės temos „kaip SOCIALINIS TEISINŲ GUMAS IR DARBAS“. Tai visų ju rūpeščių „leit motyvas“.

Tam tikrojam prasmė svajojančiam žmogui dažnai atsitinka kaip anam personažui Geraldui komedijoje, kada jisai sakė: „AR MATAI ŠI POPIETI, KURIS UŽ SLAITŲ IR MISKŲ ŽEMYN LEIDŽIASI?“ Juntu, kaip tas popietis bėgte bėga tolyn nuo manęs, lyg kokis vagis, kasdien apvažiavęs mane; kasdien nuklinkiaujas man kuria viena iš didžiųjų mano svajonių.

Mažas būdamas maniau būti visuokniu: maniau būti tokiu Lietuvos jūrininku, kuris Lietuvai atras naujus pasauliui dar nežinotus žemynus ir jusse iškūrdins lietuviškas kolonijas; maniau būti tokiu Lietuvos klebonu, kuris kalėdinėdamas po Lietuvos sodžius negadins mažųjų, sukinėdamas jiems ausis, kaip kad sukinię augu, už tu poterių neismokkima kaip reikiant; maniau būti tokiu Lietuvos advokatu, kuris Lietuvos darbo liaudžiai veltui gins sunkias bylas ir sutrauks į Lietuvos Taikos Teisėjų sales tūkstantčius žmonių pasiklausti, kaip tas bylas iš visos širdies jis gina; maniau būti tokiu lietuvių poetu, kuris pralenks vokiečių Goethe arba rusų Lermontovą; maniau būti profesorium, darbo ministru ir net pačiu pirmuoju socialistinė Lietuvos respublikos prezidentu...

Kiekviena prabėgusi diena, tai vis jau dingusi svajonė viena.

Zinau, kad jau nebūsiu jūrininku, klebonu, advokatu, poetu, profesorium, ministru ir prezidentu. Ir žinau taip pat, kad negalėsiu sugrįžti į Lietuvą, kol jinau bus okupuota, — kad už josios išlaisvinimą privalome kovoti visi lietuviai užsieniose gyvenantieji.

Jei kadaise esu tikėjęsis būti kada nors siuom tuom, ir jei siuom tuom ir esu, nepasidodamas Lietuvos okupantų įtakai, rašydamas lietuvių spaudai (nejaugi visa tai nieko nereikščių?), dirbdamas tarp saldiųjų svajonių ir dūstantių lūkesčių, ir ką galiau šian dien del Lietuvos liaudies laido padaryti ir kitataučiams dar pasakyti, tai dėkui Lietuviškai Mokyklai ir lietuviškai spaudai, kurios įtakoję augau ir brendau. Lietuviškos Mokyklos ir lietuviškos spaudos išlaikymas, ypačiai įsiviejoje, tai taip pat nėra taip jau lengvas uždavinys išspręsti, kaip iš tolo žiūrintiems gali kartais atrodyti.

II.

ŽVILGSNIS Į LIETUVĄ
IR Į PASAULĮ

Tam tikrojam prasmė šie mano žo-

dziai reiškia žvilgsnį į Lietuvą, kurioje gimiau ir augau ir kurią myliu, ir į pasaulį, kuriame dabar gyvenu ir kurį iš arti stebiu. Tai žvilgsnis į tam tikrus daubose dungstančius tamsius šešėlius „stengiantis nugalėti tam tikras svairžas, kurios daugeliui iš mūsų neleidžia aiškiau įžvelgti ir stebėti tai, kas ten apacioj darosi, į ką visi turėtumėm sau už pareigą pažvelgti dažniau ir drąsiau.

Pirmoji mintijimo linija, pirmoji žvilgsnio trajektorija į šias, po mūsų kojomis dungstančias daubas, kad įžvelgtume Lietuvą ir pasaulį, turi, mano supratimu, prasidėti mūsų visų lietuvių atidos sukauptimu į Lietuvos ir į pasaulio geografine ir socialine tikrove.

Galvojančio lietuviuo sielai taip artimoje Lietuvos Karionomės kario uniformoje esant, vieno Poligono metu teko skristi kariniu lėktuvu per Lietuvos teritoriją. Atsimenu, kad tai buvo pirmosios tik ką auštandio ryto minutės. Pirmoje lietuviško pavarasio ryto prošvaitė jau leido stebėti mūsų mieliosios Tėvynės vaizdą. Tai buvo kažkas jaudinančiai gražaus ir viliojančio, iš padangų stebint žiūrėnti švelnumo lietuvišką geografiją: kalvomis banguojantieji laukai „gražūs eberai, upės ir upeliai, kurios iš abiejų pusių supo paupiais apaugę apociajai medžiai; išsivirgavę per visą Lietuvos teritoriją lietuviškų miškų kvartalai, kurie Lietuvą jungė su užsieniais, kaip ir didžiosios jos upės; per čia į Lietuvą atsiduria salčių žiemų metu alkani iš Lenkijos ir Rusijos vilkai, gi pavasariais nemažai ir žuvų į Lietuvą pasileidžia plaukti, kurių retas lietuvis išetis nebuvo žvejojęs, kai dar Lietuvoje tebegyveno. Skrendant virš Lietuvos teritorijos matėsi Lietuvos liaudies rankomis sukurti tikrovė: tie apseti javais ir dirbojai laukai, tos žaliuojančios paupiais lankos bei pievos; tos gražios sodybės, tie taip jaukus bažnytkaimiai, miestai ir miesteliai. Visa tai liejosi į krūtinę ir į mintis, sielą gavinančio lietuviško džiaugsmu, kurio bent kiek jautresnės sielos lietuvis pamiršti niekad negali.

Po metų laiko stebėjau jau pasaulio vaizdus, svetimųjų kraštų teritorijas, apie kurias buvau skaitęs ir mokinėsis, bet kurių dar nebuvau savo paties akimis matęs. Dabar vėl jau didinausi, lyginamas Lietuvos geografiją su čia tik ką dabar man matomomis milžiniškai didelėmis proporcijomis, kurias pervažiuoti reikėjo. Stebėjau legendariškai didelius kalnus, užimančius kartais tūkstantčius kilometrų plotio, neįmanomus žmogui pėsčiam pereiti, nei raitam perjoti. Mačiau sunkiai išsivaizdinamus miškus, kaip Brazilijos Amazonos miškai, tuos kaip ir beribius medžio okeonus, kuriuose žmogaus gyvenimas ir jo kūrybinis darbas atrodo kaip ir negalima dalyku. Nors savo mintyse vaizdavau si šaldunos upę, ant kurios krantų gimiau ir augau; Nemuną ir Dubysą, kuriuose taip pat daug kartų vienas ir kartu su draugais maudžiausi ir žvejojau, bet prieš savo akis dabar turėjau neišpasakytai didelles pasaulio upes, kuriose salos ir salėlis atrodė kaip valstybių teritorijos. Ir ant savo paties kalio pergyvenau tropika lines ir pusiau tropikalines temperatūras, apie kurias, grįžęs į Lietuvą savo tautiečiams pasakyti norėjau trumpai: ČIA, TAI NE LIETUVOS KLIMATAS. SVEIKI GAL NEZINOTE DAR, KA REISKIA LIETUVIUI GYVENTI TOKIAME KLIMATE BEI PASAULYJE, KURIAME JAU VIENAS TIK RANKŲ AUKSTYN IŠKĖ-

LIMAS SUDARO KANČIA. ČIA IR DARBŠCIAUSIO BŪDO ŽMOGUS ILGAINIUI TINGINIŲ ARBA PALIEGELIU GALI PALIKTI. ČIA NĖRA TU LIETUVIŠKŲ, SIRDJ GAIVINANGIŲ PAVASARIŲ, KURIŲ METU IS SVETIMU KRAŠTU ATSKRENDANČIOS LAUKINĖS GERVĖS IR ŽASYS TAVO SIELA DZIAUGSMU SUSKALAUTŲ. ČIA NĖRA TU RUDENIŲ, KURIŲ METU TOS PAČIOS ŽMONĖS, YPATINGAI TURĖTUMĖ GERAI ŽINOTI PIRMIAUSIA PATYS LIETUVIAI. SAKYTI „ŽMOGUS“, TAI REISKIA SAKYTI „PROBLEMA“. Dabartinėje epochoje prieš visų lietuvių akis turėtų stovėti to žmogaus išgelbėjimo problema.

Kokie šioje geografijoje gyvena žmonės, ypačiai turėtumėm gerai žinoti pirmiausia patys lietuviai. Sakyti „žmogus“, tai reiskia sakyti „problema“. Dabartinėje epochoje prieš visų lietuvių akis turėtų stovėti to žmogaus išgelbėjimo problema.

Kokie šioje geografijoje gyvena žmonės, ypačiai turėtumėm gerai žinoti pirmiausia patys lietuviai. Sakyti „žmogus“, tai reiskia sakyti „problema“. Dabartinėje epochoje prieš visų lietuvių akis turėtų stovėti to žmogaus išgelbėjimo problema.

Kokie šioje geografijoje gyvena žmonės, ypačiai turėtumėm gerai žinoti pirmiausia patys lietuviai. Sakyti „žmogus“, tai reiskia sakyti „problema“. Dabartinėje epochoje prieš visų lietuvių akis turėtų stovėti to žmogaus išgelbėjimo problema.

is meilės bei pagarbos kepturės nepakels... Kitos tokios geografijos, kaip Lietuvos, ir kitos tokios liaudies, kaip lietuvių, svetur nėra, — tik tai Lietuvos į terasi.

Garsėjantis jaunas čilėnų rašytojas BENJAMIN SUBERCASEAUX apdainavo savo šalį vienoje geografines poezijos knygoje, kurios pavadinimas šis: „CHILE, O UNA LOCA GEOGRAFIA“. Lietuviškai bus čilė, arba kvaila geografija. Jei ten, kur dabar randasi čilės teritorija, galvoju as, imtum ir nukeltum Lietuvos, tai tas pats poetas greičiausia rašytų šitaip: „Lietuva, tu švelnioji geografija“.

Kokie šioje geografijoje gyvena žmonės, ypačiai turėtumėm gerai žinoti pirmiausia patys lietuviai. Sakyti „žmogus“, tai reiskia sakyti „problema“. Dabartinėje epochoje prieš visų lietuvių akis turėtų stovėti to žmogaus išgelbėjimo problema.

Lietuviai išetviai, politiniai emigrantai tautininkų diktatūros laikų arba krato tremtiniai nacių-komunistų karo bei okupacijos laikų, kurie dabar gyvename pasaulyje, primindami „arklį bulivare“, privalome gerai sau išryškinti šiuos klausimus: kas gi mums yra tas žmogus, kuris pasiliko gyveninti Lietuvoje, lankdamas mūsų sugrįžtant tame MAŽUČIAME KVADRATINIAME ŽEMES METRE? Ir kuri yra mūsų laikysena mišiškos epocho problemų atvejuje? Kas yra mums Lietuva humanistinės ir patriotinės prasmes dienotvarkėje?

(Bus daugiau)
Montevideo, ROU.

GRANDINĖS GINTARO KRANTUOSE

(Atsišaukimas)

Norime manyti, kad visoj Argentinoj atsiras 1,000 lietuvių, kurie norės turėti savo bibliotekose dabar A. L. Balso leidžiamą rašytojos Baltijos Žuvėdros istorinį romaną Grandinės. Pirmoji knyga — Gintaro Krantuose — jau atspausdinta, o antroji — Gedimino Kalno Pavėsyje — taipgi jau spausdinama.

Žinome gerai, kad daugeliam ne taip lengva prisirengti iš anksto užsiprenumeruoti knygas. Prenumeruojant iš anksto kainuoja po \$15, paskui bus po \$20, t. y. dabar apsimokant abi knygas \$30, paskui už abi reikės mokėti \$40.

Leidyklai, surinkus visų tekstų, reikėjo pirkti popieris ir pradėti patį spausdinimo darbą. Tai gi norėtume, kad tas 1,000 kilna dvasių lietuvių pridėtų savo apsimokėjimą už abi knygas dabar, tuoj patys pasidarytų ekonomijos ir įgalintų leidyklą greičiau „pagimdyti“ ir antrą vertingą knygą, parašytą Baltijos Žuvėdros, pergyvenusius lenkų, nacių ir bolševikų siautėjimui Lietuvoje.

Sįsdami prenumeratą ir paramą A. L. Balsui, pridėkite savo mokesčių abiem Grandinių knygoms. Padėkite traukti mūsų lietuviško kultūrinio darbo traktorių!

A. L. Balso Leidykla.

Pavėluoti ir Nauji Sveikinimai

SOLISTE MAINELYTĖ SVEIKINA

KNYGŲ LEIDĖJO LAISKAS PO 1000-NIO NUMERIO

Pavėluotai, labai pavėluotai, bet siunčiu savo nuoširdžius sveikinimus „Argentino Lietuvos Balsui“. Jo tūks tantinio numerio pasirodymo proga, ir linkiu išaugti į kasdieninį „Argentino Lietuvos Balsą“, kuris skambėtų kiekvieno lietuvi troboje.

Mano sirdingiausi linkėjimai visiems, kuriuos turėjau laimės sutikti perėitą vasario mėnesį Argentinoje. Už trejeto metų as vėl aplankysiu malonius Argentinus lietuvius ir su malonumu vėl Jums padainuosiu Vasario šešioliktąją minint.

Linkiu sekmes, Jūs —
ROŽĖ N. MAINELYTĖ.
New York, 1954.

LAISKAS IS URUGVAJAS

Būdavo malonu, kuomet pati A. L. Balso Leidėja žmona, ponija Ona Ožins kienė atvykdavo Urugvajun vasaros metu, tai be jokio vargo būdavo patogū apsimokėti prenumeratą. Dabar beveik jokio keleivių judėjimo nėra. Taigi šiam laikui siunčiu 10 Urugvajaus pežų ir sveikinu su tūkstantiu A. L. Balso numeriu. Tai mano prenumerata už perėitūs ir šiuos metus. Ateity taip ilgai neužvilkinsiu.

Su gilia pagarba,
BENEDIKTAS MESONIS.
Sayago, R. O. U.

SVEIKINU IR SIUNCIU PRENUMERATAS

Argentino Lietuvos Balsas yra lietuviškiausias ir demokratiškiausias lietuvių laikraštis Pietų Amerikoje. Lūn kėdamas jam ir toliau tęsti lietuviškos gavinimo darbą ir visumet neuilstamai kovoti prieš visus lietuviškos priešus, kokios spalvos jie bebūtų, sveikinu redaktorių K. Norų ir leidėją P. Ožinską, tūkstantinį A. L. Balso numerį išleidus.

Šia proga siunčiu 10 Urugvajaus pežų prenumeratoms: Mano Urugvajun ir gerb. J. Sarapnickui Kanado.

Su tikra pagarba,
M. KRASINSKAS.
Montevideo, 1954.

SVEIKINU IS JAV

Sveikindamas su tūkstantinio numeriu, A. L. Balso darbo paramai siunčiu 5 dolerius.

Su gilia pagarba,
PETRAS MOTIECIUS.
Waterbury, Conn.

PENSIONO „LIETUVA“ SAVININKO ŽODIS

Tūkstantinio Nr. „Argentino Lietuvos Balsu“ proga, reiškiu nuoširdžius sius sveikinimus bei linkėjimus Redaktoriui Poniui K. Norkui ir Leidėjui Poniui P. Ožinskui, ištvėringai vesti kovą prieš mūsų Tėvynės okupantus ir atsiekti užbrėžtą tikslą.

V. V. NALIVAIKA.
Island del Ibcuy, 1954.

—KAIPO SENIAUSIAS A. L. BALSAS SKAITYTOJAS IS TOLIMO CHACO (dabar Presidente Perón) provincijos; su malonumu sveikinu Argentinus Lietuvos Balsą tūkstantinį jo numerį gavęs ir linkiu ligiausiu metų!

Su aukšta pagarba —
J. JUODIS.

PASTABA: Vatos augintojas gerb. J. Juodis prenumeruoja A. L. Balsą nuo jo pirmo numerio. Be to A. L. Balso spaustuvės statybai jis pernai paaukavo \$500.00, sumušdamas visų ūkininkų rekordą. — ALB. Red.

Nors ir pavėluotai, bet siunčiu A. L. Balso redaktoriui nuoširdų savo sveikinimą, kaip ilgamečiui redaktoriui, ir linkiu Tamstai šiame kultūriniam darbe sekmingos ir nepailsta mums darbuotės „nes šiuo metu, mums neturintiesiems savo Nepriklausomos Valstybės, ypatingai svarbu turėti savo spausdintą žodį bei kultūrinis laimėjimus, iškovosime ir vėl nepriklausomą gyvenimą.“

Su geriausiais linkėjimais ir pagarba
POVILAS ALISAUSKAS.
New York, 1954.

SVEIKINIMAS IS TOLIMOS VENEZUELOS

Argentino Lietuvos Balsu leidėja P. Ožinską ir jo bendradarbius turime garbės pasveikinti su 1000-ju A. L. Balso numeriu, pasiekusiu mūsų tolimoje Venezueloje.

Linkime daug pasisekimo ir toliau tęsti tokį kilnų, kultūringą ir patriotinį darbą.

ALB ir JULIUS OZINSKAI.
NUO VLADO URBIECIO FIRMOS
Gerb. ALB. Administratoriai: — Pono V. Urbiečio įsakymu siunčiu Jums čekį Nr. 0,144,635 Banco de la Nación Argentina sumoje \$660.— prenumeratą ir A. L. Balso Leidyklos paramai.

Su nuoširdžiais linkėjimais,
A. NAUJOKAS.
Mercedes, 1954.

—SVEIKINU A. L. Balsą, pradėjusį antrą tūkstantinį laidų. Malonu, kad su tūkstantinio numeriu pasveikino mūsų organizacijos, šviesuomenės ir bendradarbių ne vien iš Argentinos, bet ir iš daugelio kitų šalių. Sykiu dėkoju už man atsiųstą menkšnią pagaminatą odinį albumą su Lietuvos Vėgū, kuris yra gražiausias papuošimas mūsų namams.

PRANAS IZOKAITIS.
Rosario, 1954.

—POVILAS KUBILICNAS, atvykęs Argentinon iš Europos po antrojo pasaulinio karo, jau ne kartą parėmė A. L. Balsą raštais ir aukomis. Gi 24. VII. 1954, atvykęs A. L. Balso Redakcijon nusipirko I ir II Lietuvių Enciklopedijos tomus. Tai puikus pavyzdys ne vien naujakuriams!

—SVEIKINDAMAS A. L. Balsu po gavimo tūkstantinio numerio tolimoje Patagonijoje, siunčiu \$20 ju kilnaus darbo paramai.

APOLON. ŽIURLYTĖ de LESCURE. Sarmiento, 1954.
—PETRAS LABANAVIGIUS, tėvas Argentinus kino filmų artistės Reginos Laval, asmeniškai pasveikino A. L. Balsą, apsimokėdamas trims mėtais prenumeratą su \$10 priedo, viso \$100.—

PRASOM IR ATSPRASOM

Atsiprašome A. L. Balso bendradarbius, kurių raštai telpa pavėluotai.

Visus gerbiamuosius prenumeratorių prašome atsilipti 1955 metams prasidedant. Be prenumeratų reikalo, prašome paremti Lituanistikos Muzeją, jeaus vidaus lituanistikos darbą, kad apsaugojus tą brangią medžiagą, kuri susirinko per virš ketvirtadalio šimtmečio mūsų bendro kultūrinio darbo. — ALB. Red.

GEDIMINO KALNO PAVĖSYJE

(Ištrauka iš Baltijos Žuvėdros atsiminimų romano „GRANDINĖS“ II tomo, spausdinamo A. L. Balso spaustuvėje).

Buvo saulėtas ir šiltas sekmadienis. Aldona išėjo su Saulute pasivaikščioti Vilniaus gatvėmis. Kai įjėdvi pasuko ilgojon Gedimino gatvėn ir artėjo Katedros aikštės link, Aldona pastebėjo, kad katedros durys yra atdaros ir katedroj uždegtos visos žvakės. Buvo popietinis laikas ir todėl Aldona dar labiau nustebo neįprastu reiškiniu katedroj.

— Kas yra šiandien katedroj tokiu neįprastu laiku? — pasiteiravo ji sutikto pažįstamo.

— Kovojam už savo teisę, — atsakė šis. — Einu pasiimti draugą ir grįšiu tuoj atgal. Jau daugiau kaip valanda giedam katedroj. Kai tik prasidėjo lenkiškos pamaldos ir lenkų kunigas užgiedojė prie didžiojo altoriaus lenkišką giesmę, lietuviai bažnyčioj atsakė lietuvišku „Pulkim ant kelių“. Tada vargonai nustojo vargonavę. Lenkai, pamūginę giedoti lenkiškai ir užrėkti, nuščiuvo. Kunigai su klierikais norėjo nuo altoriaus pabėgti, bet mūsų vyrnai jiems pastojė kelią zakristijon ir pareikalavo grįžti atgal bei laikyti toliau pamaldas. Lenkų kunigai atsakė laikyti pamaldas, jei lietuviai katedroj giedos lietuviškai. Jei brzychowskis draskosi ir žada visus lietuvius Vilniuj prakeikti. Pažiūrėsim, — pasakojo sutiktasis pažįstamas.

— Na, ir kuo tai visa baigsis? — pasiteiravo Aldona.

— Arba lenkų kunigas toliau laikys pamaldas katedroj ir mes giedosim lietuviškas giesmes, arba mes neišleisim tol kunigų iš katedros, kol atsiras kas nors ir atlaikys pamaldas lietuviškai, — atsakė pažįstamas.

Ir jis nuskubėjo gatve tolyn.

Aldona pasuko su Saulute katedron.

Grojo vargonai. Visa katedra buvo pilna žmonių. Kiti vaikščiojo katedros aikštėj. Buvo giedamos lietuviškos giesmės, kokios papuolė.

— Kas groja vargonais? Girdėjau, kad vargonininkas atsiskakė groti, kai lietuviai lietuviškai užgiedojė „Pulkim ant kelių“, — pasiteiravo Aldona vienos pažįstamos ponios, šalia jos stovinčios, giesmei nutilus.

— Vienas konservatorijos mokyns, — atsakė anoji. — Visose žvakidėse degė žvakės. Ilguose suoluose prie altoriaus sėdėjo tylūs, nejudę, lyg stabai, lenkų kunigai ir klierikai, nes tą sekmadienį turėjo būti lenkų iškilmingos pamaldos ir kunigų seminarijos auklėtiniai su daugeliu lenkų kunigų buvo susirinkę katedroj.

Valanda po valandos slinko. Lietuviškos giesmės viena po kitos skambėjo katedroj, bet lenkų kunigai nenusileido. Jie vis sėdėjo nebylius prie altoriaus ir nejudėjo.

Lenkai, pagavę arti katedros moterį beprote, kalbančią lietuviškai, atitėmpė bažnyčion ir liepė jai lipti sakyklon, pasakyti lietuviškai pamokslą. Iki lietuviai apsižiūrėjo begiedodami, moteris buvo sakyklaj ir pradėjo kalbėti lietuviškai.

Bematant atsidūrė keli vyrai sakyklaj ir besidraskančią, besipriešinančią beprote nutėmpė žemyn ir išvijojė iš katedros lauk.

— Suradom senuką kunigą, kuris sutinka atlaikyti mums mišparus, kai mes pagiedosim lietuviškas giesmes, ir suteikti mums palaiminimą švenčiausiuoju Sakramentu, — pranešė garsiai vienas vyrų katedroj. Minia nuščiuvo.

Senuką kunigą atėjo prie altoriaus bažnyntinuos rūbus ir užgiedojė lietuviškai. Griausmingai atsakė jam vargonai ir visa bažnyčia.

Atrodė, kad dabar lietuviška giesmė, entuziastingai išsiveržusi iš lietuvių krūtinų, nukels Katedros stogą ir pramuš paties dangaus skliautus, skūsdamasi pas Dievą, apie tautai daromą skriaudą jos pačios sostinėj.

Po mišparų lietuviai tvarkingai ir darniai apleido katedrą. Paleisti nuo altoriaus, lenkų kunigai ir klierikai su Jalbrzychowskui bėgte išbėgo iš katedros. Jalbrzychowskis

užsibarikadavo savo rūmuose, o klierikai ir kunigai pasuko parkan ir pasislėpė už medžių.

Katedros aikštėj liūliavo susijaudinusi lietuvių minia.

— Einam pas Jalbrzychowskį! Siųskim savo delegatus, kad jis nusileistų ir leistų mums melstis mūsų sostinės katedroj lietuviškai! — šaukė žmonės.

— Einam pas Jalbrzychowskį! Einam! — pritarė kiti.

Ir minia nulingavo Vyskupijos rūmų link.

Jalbrzychowskis visai neatsakė, nesirodė. Per savo tarus atsiskakė priimti lietuvių delegatus ir su bet kuo kalbėtis, tvirtindamas, kad bažnyčios reikaluos jis pats yra čia viešpats ir jie visi turi jo įsakymų klausyti.

— Pažiūrėsim! — šaukė supykę lietuviai, iki krautuimū išnervinti.

— Jalbrzychowski, lauk! — sušuko kažkas.

Lyg davus komandos ženklą, jaunimas, o su juo kartu ir minia skiemenuodami užgraudė:

— Jal-brzy-ehow-ski, lauk!

Esantieji čia pat lietuviai policininkai neva tramdė minią, bet kadangi minia laikėsi tvarkingai ir organizuotai ir lietuviai policininkai aiškiai žinojo reikalą, jie šaukė kartu su minia:

— Jal-brzy-ehow-ski, lauk!

Po šių įvykių Katedra buvo kelias savaites uždaryta. Lietuvių valdžia pamatė, kad toliau nuolaidžiai elgtis su lenkais negali. Buvo kreiptasi bažnyčios vyriausybėn. Jalbrzychowskis buvo iškeltas, o Vilniaus Katedroj buvo įvestos lietuviškos pagrindinės pamaldos.

— Išsikovota! — pranešė nušvitusių veidu vieng dieną Ramūnas žmonai.

— Kas? — paklausė ji nustebusi.

— Pamaldos katedroj! — atšovė jis linksmai.

Po šių įvykių teko dar kovoti Kazimiero bažnyčioj, ir taip buvo lietuviškos pamaldos įvestos visoj eilėj Vilniaus bažnyčioj.

Ten, kur Atlantas glamonėja smėlio krantus

SPARTUS „ATLANTIDA ARGENTINA“ AUGIMAS. — STIPRIAI IŠIKURĘ LIETUVIAI PRIIMA VASAROTOJUS.

Vietoje, kur La Platos upė su silieja su Atlanto vandenynu, yra susidariusi didelė Samboron bėn įlanka, garsi nepaprastu žu- vų gausumu. Tai tikra jūrų ir upių žuvų susitikimo vieta. Prie įlankos stovi aukštas „San Antonio“ švyturys, o šalia jo sta- tomas karo uostas, povandeni-

del Tuyú. Jis yra pats artimia- sias nuo Buenos Aires jūrų ku- rortas ir randasi arčiausia į sau- lę. Maloniai drungna joduoto vandens temperatūra ir švelnus nuolaidumas, leidžiantis be pavo- jaus įbristi toli jūron, patraukia- j save daug turistų ypatingai moterų ir vaikų. Vienintelė iki

tytos kainos svyruoja nuo 500 pezų pigiausias, gruodžio mėne- siui — iki 2.250 pezų brangia- sias, vasario mėnesiui, už butą. Visi butai turi savo atskirus jėji- mus, didelius langus, gerą venti- liaciją, gerus sanitarinius įrengi- mus“ kukliai bet patogiai ir su skoniu apstatyti. Bėgantis van- duo traukiamas motorais perspe- cialius požeminius ir paviršiaus filtrus. Yra bendra mėnė (salė). Čia susirenkama pasikaityti lai- kraščių, palost, pasilinksmit.

kurorto vasarajimui išnuomuoja- mus butus ir yra tvirtai nusis- tatus, kad kiekvienais metais prie jo vilos priaugtų bent vienas naujas butas. Čia savo skly- pus turi: Bukevičiai, Anelė Bu- kevičiūtė, Kairiai, Satkauskai ir daug kitų lietuvių.

Kalbant apie „Atlantida Ar- gentina“ pajūrį negalima nesu- minėti ir kitų kurortų, kuriuo- se, jeigu dar nėra lietuviškų va- sarnamių, tai greit jų bus. Pa- vyzdžiai: El Tala; Las Tomasas (pradedą kurtis); Mar del Tu- yú; San Bernardo (labai gražus, čia kuriasi daug vokiečių); Mar- de Ajó (daugiausia žydų; čia tu- ri sklypą Neniškiai); Pinamar (aristokratiškas kurortas, prie- na traukinys, jo viešbučiai „Pi- namar“ ir „Ostende“ skaitomi tarp gražiausių visoj respubli- koj, „Ostende“ dengtas vario stogu); Villa Geselė (beveik išni- tina vokiečių kurortas).

Aplink Bukevičių „Atlantidą“ yra pasistatę ant gražių sklypų savo vasarajimui patogumus: Kai- riai, Jankauskai ir Tumėnai, o truputį toliau Gasevičiai turi ke- turis žemės sklypus.

Už dvidešimt kilometrų nuo San Clemente del Tuyú, kitam šventam kurorte „Santa Teresi- ta“, nuolatiniai apsigyveno Juo- zas Andziulis su šeima. Jis, apart savų, administruoja beveik viso

Kas nori praleisti atostogas pajūry „Atlantida Argentina“, turi užsisakyti patalpas iš ank- sto, nes pačiam vasarajimo įkar- ty jas galima gauti tik atsitik- tinai.

Vasarojant „Atlanti- doj“, — vienas iš daugelio sportavimo vaizdų.

niams ir paviršiaus laivams. Taip pat aerodromas. Nuo pat švyturio prasideda nepaprastos erdvės ir grožio pajūrys „At- lantida Argentina“ (seniau va- dintas „Playas de Ajó“), kuris be kliūčių tęsiasi arti šimto ki- lometrų. Atoslūgių valandomis vanduo pasitraukdamas palieka plačią, kietai sugulusio smėlio juostą. Tai tikras naturalus „as faltas“, kuriuo galima leisti ma- šiną virš šimto kilometrų į va- landą. Čia pasivažinėjimas yra tikrai įspūdingas. Iš vieno šono šniokščia niekad nenurimstan- čios Atlanto bangos, iš kito gi- nardo saulės spinduliuos išdrai- kyktos, kaip paberti karoliai, jo- duoto smėlio kopos. Bet nepri- tyres prie šių vietų vairuotojas te neužmiršta prieš išvažiuojant gerai patikrinti savo mašiną ir apsisikaityti laiką. Jeigu moto- ras sustos, ar pasivėlėsi, ir beky- lantis vanduo pradės laižyti ra- tus: tada, gerbiamasis, tavo ma- loni kelionė gali staiga pavirsti į „paskutinę kelionę; žinoma, ne- tau pačiam tik tavo mašinai. Į šoną pasitraukti neleidžia smėlio kopos, o vandeniui pradėjus suk- ti apie ratus, mašina pradeda grimsti į smėlį ir sulaukus se- kancio atoslūgio jau gali būt vi- sai „praryta“. Iki Mar del Pla- ta pajūry davyžuoti negalima, nes ties Mar Chiquita prasideda statūs krantai.

šiol kliūtis buvo tai trūkumas ge- ro kelio ir nuolatinė baimė, kad kelyje nepagautų lietus. Dabar ir ta kliūtis prašalinta. Susisie- kimo Ministerija jau užbaigė iki pat San Clemente platu, aukštai iškeltą, su gražiais tiltais ir už- piltą jūrų kiaušelėm vieškelį (ca- mino acnehillado). Ant to vieš- kelio bus dar pilama petroleo, bet ir dabar jau jis neturi daug ko pavydėti nė asfaltui. Perei- tą vasarą San Clemente kuror- tą aplankė arti šimto tūkstančių vasarotojų, o dabar, turint gerą kelią, jų laukiama dar daugiau. Todėl šiomet čia statyba vyksta nepaprastu smarkumu. Iš nau- jos statybos pažymėtina Buenos Aires miesto savivaldybės tarnau- tojų vasarajimo kolonija. Visu pajūry sodinami pušų, kiparišų ir eukaliptų parkai. Čia kuri- si tikras rojus be ruletės.

bet svarbiausia ką norisi pa- minėti, tai kad beveik visuos šiuos naujuos kurortuos esama lietuvių. Vieni jų čia nuolatiniai apsigyvena, kiti praleidžia tik vasarą, o žiemą grįžta į sostinę; dar kiti bent gražių žemės skly- pų turi nusipirkę ir mano staty- tis ateityje. San Clemente del Tuyú gražiai išikūrė Bukevičiai. Jų vasarnamiais „Atlantida“ di- džiuojasi visos kurortas. Tai dvi gražios vilos, savotiško, vasaros ir kurorto nuotaikai pritaikinto stiliaus. Iš viso turi dešimt butų, kurie išnuomuojami vasaroto- jams. Butų yra įvairaus didu- mo ir su įvairiais patogumais, ką parodo ir jų kainos. Pavyz- džiai ateinančiai vasarai nusta-

Visu šiuo pakraščiu yra nau- jai susikūrusių ir besikuriančių daug gražių kurortų. Iš jų di- džiausias ir geriausia komerci- niai išsivystęs tai San Clemente

Dzukijos Įdomybės

Giria, Kurioje Buvo Pats Aukščiausias Medis Lietuvoje

Nepaprastai įdomi vieta — Punios šilas. Tai didelis apsk- ritytas 2690 ha plotas, iš visų šonų Nemuno apjuostas. Tik iš pietų pusės, nuo Panemunė- kėlių į jį galima patekti sausų kelių per pusantro kilometro platumo sąsmauką.

Aukštų kalvų grandinė iš- brauna į apskritimą iš pietų ir švelniai nusileidžia žemyn, lyg išsiskleidžia. Šile auga labai gražus miškas: senos pušys ir eglės, stori ažuolai ir liepos. Tarp kitko, čia auga aukščia- sias Lietuvos medis — 40 metrų aukštumo eglė. Šile ne- sunku sutikti stūną, kartais el- nią ar šerną. Gausybė riešutų, uogų ir grybų.

Galima spėti, kad Nemuno vingio apsuptame šile buvo se- novėję „žvėrynas“ — didikų medžioklės vieta. Visame „pu- šiasalyje“ nėra didesnių kaimų. Tėra eigiųjų sodybos ir vienas kitas vienkiemis.

Punios šilas — vienas iš ne- daugelio užsilikęs nuo senų lai- kų, mažai kultūros paliestas Lietuvos kampelis. Per pirmąjį pasaulinį karą, kada vokiečiai iškirto daug Lietuvos miškų, Punios šilas liko, lyg per ste- būklą, beveik nepalietas. Daug

kartų buvo keliamas reikalas padaryti Pūnios šilą Tautos parku: nekirsti medžių, už- drausti medžioklę, saugoti gy- vūniją ir augmeniją. Miškų departamentas palaipsniui iškė- lė iš šilo ūkininkus ir nevykdė ištisinį kirtimų.

Z. Glogeris, plaukęs Nemunu 1872 metais, buvo sustojęs per- nakvoti Stažiškiuose, viename Punios šilo vienkiemyje ties Nemuniūnais. Jis buvo nepa- prastai sužavėtas dar nematytu lietuviškos trobos sudėtingu į- rengimu. Jis domėjosi patriar- chališkais papročiais ir į savo aprašymą įdėjo daug čia paga- mintų piešinių.

Punios šilą saugo pati gam- ta, būtent Nemuno vingis. Apylinkėse maža miškų beliko. Prisimenu tokią būdingą smul- kmeną: 1927 metų žiemą Ne- munas ties Punios šilu ilgai nenorėjo užšalti. Nemunūnų bažnytkaimio gyventojai nega- lėjo sulaukti kelio į mišką, ana- pus Nemuno, ir dirbtinai su- darė ledą „tiltą“. Jie atskėlė susidariusios ties krantais ledą juostas ir užtvėrė jomis laisvę upės viduryje. Lytis sušalo ir per jas buvo galima vežtis ma- lkas.

Visas Punios šilas labai įspū- dingas. Pats dailiausias — Ne- muno krantas su senų ažuolų alėja, iš kurios matyti prie- šais, per Nemuną Punios pi- lies kalnas. Keliadamas Ne- munu, mėgdavau eiti pėsčias ta puikia panemunės alėja. Baidarių kelionėse ažuolų alėja buvo tradicinė sustojimo ir nakvynės vieta.

1930 metais man teko lydėti į Punios šilą žinomą rusų ra- šytoją — emigrantą Sergijų Minclovą (1870-1933), autorių kelių romanų iš Lietuvos se- novės. Jis tada rinko įspūdžius savo romanui. „Daina apie Sakalą“, kuris buvo premijuo- tas Vytauto Didžiojo metais valstybine literatūros premija. Savo knygoje „Lietuvos bro- ŗiai“ Minclovas rašė apie Punios šilą:

„Mus apsiatė neįžengiamoji giria, per tūkstantį metų senu- mo. Kas, besimaudydamas sau- lėta dieną, mėgino atmerkti akis, tas žino tas balzganas žals- vas sutemas, kai kur saulės spinduliu perskriostas, ir ta vė- sumą, kurią mes čia pajutome. Aplinkui kilo milžinai ažuolai, kurių trys žmonės neapreptų. Stovėdami po jais, atrodėm menkučiai nykštukai.

Begaline alėja išilgai paties kranto ėjo kelias. Pasakiškas reginys, kuriam lygas nėra vi- soje Europoje, sklėdė atitinka- mą nuotaiką. Jeigu dabar iš

miško gilumos pasirodytų jojas baltu žirgu Vytautas Didysis su savo kariais, nelabai būčiau nustebes“...

O kitame Nemuno krante, V. Krėvė-Mickevičiaus žodžiais: „Ant aukšto kalno, tarp ža- lių girių, pas Nemunėlį, kaip milžinas galingas rankas, į dan- gų kelia tvirtus kuorus sena Punios piliis. Dievų laiminta, milžinų statyta Punios piliis“...

Pilies, teisybė, dabar nema- tyti, tik ties giliu Punelės skardžiumi yra aukštas pilies kalnas su smailia viršūne ir me- diūni kryžium. Toliau matyti balta bažnyčia su raudonu sto- gu.

1948 metų gegužės mėn. Birštono valsčiaus žmonės jau prieš kelias dienas pajuto, kad greitai laiku turi įvykti trėmi- mas, ir išsislapstė po miškus. Visur buvo mobilizuotos maši- nos, po miškelius nardė stip- rūs rusų kareivių daliniai. Di- desni miškai buvo valomi, o Punios šile buvo girdėti keli stiprūs susisūdydymai. Pabudę gegužės 22 d. anksti rytą mie- goje miškelyje pajuto, kad kai- me kažkas negero. Girdėti bu- vo šunų lojimas, mašinų uži- mas ir nemalonūs šauksmai. Su- prato, kad tai šūkauja rusai. Atsargiai išsilaužė į pagirį ir apžvalgė, pamatė rusų kareiv- ius apsupusius ir varinėjan- čius žmones. Plentų į Balbie- riškio kalną sunkiai lipo ilga

MATĖS „ARBATAI“ 400 METŲ

KUNIGŲ PRAKEIKTO AUGALO ISTORIJA

Gėrimas, kuris vulgariskai va- dinamas „mate“, dabar kasdien vartojamas milijonų Pietų Ame- rikos gyventojų. Jis geiviamas virškinimui reguliuoti. Jis čiu- piamas per „bombilla“ (vamzde- lį), kaip tradicija, pereinantis iš kartos į kartą.

Jo atradimui 400 metų. 1554 metais Domingo Martinez de Ira- la kariai matė pavadinu „drau- giškumo žolė“. Irala buvo Pa- ragvajaus gubernatoriūs. Jo ka- riai ją pradėjo vartoti Guaira srity, kuri dabar yra Brazilijos Paranos Valstybės dalimi.

Šioje ekspedicijoje jie sutiko 300.000 indėnų-gvaraniečių, ku- riu buvo labai draugiškos nuo- taikos. Irala karius ne tiek do- mino jų draugiškumas, kiek draugiškumo ženklai jiems pa- siūlytas gėrimas. Iš čia kilo „draugiškumo žolės“ pavadinimas.

Indėnai šį gėrimą vadino Caá-i ir jį čiuлдavo per siaudelį. In- dėnams tai buvo „šventas gėri- mas“. Jų tvirtinimu, šį gėrimą atsiumęs pats „Tupá“, Gėrio Dievas.

Guarani indėnai matės žolę skaitė dieviškąja dovana ir ti- kėjo, kad ją vartodami jie nie- kuomet negali pralaimėti kovos. Paragvajaus užkariautojams pa- tiko šis viralas. Jie greit suži- nojo, kad pakanka prisiskinti žerhos medelių lapų Caá, sudžio- vinti juos ir sutrynus užpilti su šilditu, bet ne virintu vandeniu ir čiułpti skystimą. O Guairá dy- kumose tų medelių buvo daugy- bė.

Kuomet ekspedicija grįžo į Asuncioną, — dabartinę Para- gvajaus sostinę, — kareiviai par- šinėšė pirmuosius „draugiškumo žolės“ pundečius ir jos gėrimas greit praplito visuose gyventojų sluoksniuose, nepaisant kartaus skonio. (Rusijoje pereiname šimt- metyje vaistinėse ji buvo par- duodama kaip „paragvajuskij čaj“).

Amerikos kolonizatoriai pradė- ję prekiauti žerba ir jos vartoji mas greit paplito visoj Lotynų Amerikoje, nepaisant, kad kuni- gai pranciškonai griežtai drau- dė jos vartojimą, tvirtindami, kad ji paėina nuo „falsvųjų die- vų“ ir krikščionims ją ragauti draudžiama. Bet kadangi kuni- gų žodžių niekas nepaisė, tai jie paskelbė ekskomunikavimą visu- jį vartojančių krikščionių. Eks- komunikavimas taipgi nieko ne- padėjo: tuomet kunigai atšaukė ekskomunikavimą,—rašo Miguel Angel Esteva Saenz (La Prensa giliauspaudės priedas 24. X. 54).

Atšaukus pasmerkimą, „Caá-i“ vartojimas dar labiau išsigarsi- no ir taip paplito, kad domin- konų kunigas Manuel de la Mo- ra paskelbė: „Šioji velnio žolė turi išsigimimą skatinančias sa- vybes, veda žmones prie Dievo įstatymų nepripažinojimo prie- nusidėjimų ir susilaikymo sto- kos“.

Vertė K. S. Dambauka. (Specialiai ALB. Kalend. 1955).

Amerikos Šalyse šis gėrimas vadinamas įvairiausiais vardais: Jos pirmieji vartotojai, guarai- ni indėnai jį vadina Caá-i; Va- karų Brazilijoje vadinama Cou- gonha; Pietryčių Brazilijoje pa- vadintas Chimarao vardu; užka- riuotojai Kastellanai pavadi- no vardu Provechosa; bendrai Ar- gentinoje vadinama Mate, o Ar- gentinos Pampoje turi vardą Cimarrón.

Del Plata žemyne, kur žmonės valgo daugiausia mėsos, matės vartojimas labiausia paplitęs.

Mokslinį pasaulį XVII amžiu- je savo veikalu su mate supa- žindino Pedro Montenegro, je- žuizitų kompanijos gydytojas. Tiltose Brazilijos vietose ma- tės žolė buvo įėjusi tokios aukš- tos kainos, kad gyventojai ją vartoję kaip pinigų medžiui bei geležiai nusipirkti.

Matės gavimo procesas Argen- tinoje pusešimto ilgas. Iš sėklos augalas auginamas labai derlin- goje dirvoje, atydziai prižiūri- mas, iki 20 centimetrų aukštu- mo. Diegai padengiami šiaudni- niais stogeliais, stulpelių palaiko- mais. Persodinama du kartus. Pirmiausia padengtos būdose, labai derlingame juodžemyje, nuo- latos drėkinamame. Paskui per- sodinama į žmogaus aukštumo pastoges, taip pat derlingoje, bet sausesnėje dirvoje, paremiant kiek- vieną medelį lapų Caá, užaugi- nus, nupjaustytos šakelės sude- damos į šulinius, lapų buinumi gauti. Paskui prasideda indus- trializacijos procesas. Peiliais nu- pjaustomos šakelės, sudedamos į maišus ir siunčiamos džiovyk- lon. Paskui malimo mašinos at- lieka savo darbą, iki mekaniškai tikslaus supakavimo.

Dabartiniu metu matė yra ne vien kaimiečių pasimaguravi- mas, bet jį užkariavo ir daugelio miesčionių namų židinius.

Matė dabar vartoja ne vien virškinimui reguliuoti. Ent re- Rios provincijoje ją gydosi nuo saulės kaitros užgavimo: Užge- ria kelis gurkšnius šaltos matės, o šlapį žerba deda prie ligo- nių galvos. Lapų krantymu ban- domą gydyti dantų skausmus. Ją gerdami kaimiečiai gydosi nuo galvos skaudėjimo ir nuo strėnų sopulio...

Daug visokių legendų sukūrė matės gėrejai.

María Concepción L. de Cha- ves savo veikalė „Rio Lunado“ rašo, kad Pargavajuje yra pauk- šis, vadinamas „Jhupá Kaá“, ku- ris saugoja matės medelius „nuo žmonių godumo, kuris kas kart darosi žiauresnis ir labiau nai- kinantis“.

ALB. Redakcija.

ALB. Redakcija.

ALB. Redakcija.

KUR BUVO UŽDRAUSTA AUGINTI BARZDAS?

Rusijoje. Nuo senų senovės rusai augindavo barzdas. Tai buvo jų tautinis paprotys. Ir juo labiau didžiudavosi tas ku- rio barzda didesnė.

Rusijos caras Petras Didysis, laike savo caravimo, (1672-1725) darė daug reformų. Norėdamas savus piliečius labiau ir greičiau suvakarietinti, tarp kita ko, už- draudė jiems auginti ir nešioti barzdas, grąšindamas išrovimu su šaknimis ir kitokiomis baus- mėmis. Savo dvariškiškas caras pats savo ranka ne vienam barz- das pešiojo. Žinoma, barzdos ne- nešiojo ir jis pats. Bet liudyje kilo toks didelis pasipriešini- mas, kad carui teko nusileisti. Pagaliau jis leido piliečiams barz- das auginti, tačiau apdėjo jas mokesčiais. Tas mokeskis buvo nevienodas ir kai kuriais atve- jais, sakoma, siekė net 42 svarų (angliškais pinigais verčiant) metams. Nustatyta mokeskį apsi- mokėjusiems buvo duodamas tam- tikras ženklelis, kurį barzdočius turėdavo nešioti ant kaklo, įro- dydami teisės turėti barzdą ir už- ją apmokėto mokesčio.

DOKUMENTAI
Argentinos pilietybėi, ceduloms, pensijai, vedyboms ir t. t. ver- čiami ir sutvarkomi
A. L. Balso Redakcijoje
Boedo 737; TE: 97-4444, Bs. Aires

Korespondentai rašo

IS BERISSO LIETUVIŲ GYVENIMO

Nemuno statyba eina visu spar- tumu. Lapkričio 26 jau baigtas dengti stogas. Prie šios draugi- jos nuosavybės padidinimo nuolat dirba Br. Aksinavičius, S. Ra- seich, kaip specialistai, dauge- lio narių talkinami.

Filmų artisto ir Nemuno sce- nos veikėjo Juan Mishoray žmo- nai Amelijai 14. XI. 1954 gar- nys atnešė gražių ir sveiką duk- relę Silvia-Diliana. Žurnale Mun- do Radial Nr. 287 rašoma, kad Juan Mishoray vaidina filmoje „Pobres habrán siempre“.

Filmose taipgi vaidina trys Berisso lietuvaitės. Apie jas Nemuno report. parašys vėliau. Sidabrinės vestuvės, atžymint 25 metų vedybinio gyvenimo su kakti, gražiai suruošė Pranas Ra- kibūnas su savo žmona Kamilia Ka- libaite Rakūniene. Ilgiausių Metų!

Komedija „El secreto de Vi- cente López“ Nemuno artistai gražiai suvaidino 27. XI. 1954. Skaitlingos publikos tarpe ma- tėsį svečių ir iš Buenos Aires: Buvę Lietuvos Centro pirminin- kai pp. Kazimieras Mankus ir Kazimieras Deveikis-Pipiras su šeimynomis. Nemuno Rep.

Nemuno namų statybos pap- lėtimo darbe narių talkos dirba ir po 50 vyrų iš karto. Dirba nariai nuo 13 iki 68 m. amžiaus. Paskolas nariai teikia nuo \$ 100 iki \$ 1500.

Kostas Streimikis, Nemuno sce- nos veikėjas, 27. XI. 1954 apsi- dė su kulturinga lietuvaitė Fran- cisca Prūsyte. Daug laimės jau- navedžiams!

Elenos Trubilaitės, pianistės ir Normal gimnazijos moksleivės, amžiaus sukakties proga 28. XI. 1954 jos mamytės namuose įvy- ko didelės vaisės. Dalyvavo žy- mos Berisso lietuvių šeimos ir svečiai iš Buenos Aires. Soleni- zantė su savo malonia mamyte ir broliu Vladu, Nemuno Valdybos nariu, rūpinosi, kad viskas būtų gerai. Svečiai pareiškė savo dė- kingumą.

Lidia Mažuolytė baigė profes- nę moterų gimnaziją, gaudama diplomą su pagyrimu.

Jono Kalvelio žmonai Petronė- lei 26. XI. 1954 garnys padov- nojo sveiką ir gražią pirmagimę dukrelę. Naujagimė bus jau tre- čios kartos nemuničių narė.

Nemuno Rep.

Nemuno Padėka

Nemuno Draugijos Valdyba dė- koja Br. Aksinavičiui, Kastantui Mikelaičiui ir M. Genebro už pa- skolinimą Nemuno statybai laip- tų, lentų ir mašinų akmenų ma- limui bei vopnos ir cemento mai- šymui. LSKD „Nemunas“ V-ba.

—V. Stundžiai su sūnum ir S. Dulksniai su dukra iš Berisso vyksta atostogoms į Mar del Plata 26. XII. 1954.

—Mokytoja Lidia Marcin- vičiūtė su savo mamyte atosto- goms vyksta į Mar del Plata 26. I. 1955 m.

D U N E M U N A I

Smagu gyventi Turint gerų draugų; Dar geriau būti Tarp Nemuno narių. Čia Argentinoj — Antroj mūsų tėvynėj — Berisse linksma, nenubodu Po N e m u n o stogu. Čia radęs draugiškumą Pamišri nuobodumą; Čia varge tave užjaus, Nelaimėje priglaus.

Sykiu veikia jauni-seni, Bėga dirba — kiek išgali; Neužgauna nei mintyje Jaučias broliškai — savyje. Berisse Nemunas veikia, Jo jaunimas Lietuvos laukia: Kada teks matyt ją laisvą Ir aplankyti jos Nemuną.

P. M. P. I. Berisso, 21. VI. 54.

Restoranas „DOS AMIGOS“ PASEO COLON 449 Bs. As K. Paulauskas ir A. Degulis T. E. 33-Avenida-3202 Puikūs valgiai, baras, reser- vadai šeimynoms

JONAS TOMAŠIŪNAS, konstruktorius Nuo \$ 850 M. Kv. „Hornigon ar- Alej. Korn 4180 — Bs. Aires mado“, „sanitarias“ ir visas išbal- gimas. Pasiteraukite.

JUOSTOS IR LITERATŪRA SPAUDOS ATSTOVAMS

Pasaulinio spaudos kongreso užbaigtųjų išvakarėse, 11. XI. 1954, Italų salėje Sao Paulyje pa- baltiečiai pagerbė kongreso daly- vius. „Cocktailyje“ dalyvavo 170 asmenų, jų tarpe aukšti Brazilijos pareigūnai. Sveikinimo žodį tarė Lietuvos konsulas AL. Poli- šaitis, po kurio kalbėjo Estijos konsulas S. Saukas ir Latvijos— G. Stal.

Labai palankias Pabaltijo tau- tų laisvės idėjai kalbas pasakė Pauliustų Sp. Drg. atst. Dr. Br. de Azevedo Filho, Pakistano ats- tovas M. A. Zuari, „O Dia“ red. atstovė H. Quadros ir Portugalijos žurnalisto Sąjungos atstovas Armando de Aguiar, kuriems lie- tuviškais meno motyvais nuas- tas juostas įteikė ponios E. Poli- šaitienė, M. Remenčienė, D. Saukaitė ir O. Matelionytė.

Iš anksto paruoštus informaci- nių brošiūrų ryšulėlius priėmimo rengėjai įteikė visiems daly- viams. Rugiagėlė.

„ESTRELLA LITUANA“ PIRMIAU IR DABAR

Buenos Aires Av. Caseros 3843, (TE. 91-1849) Stasys ir Vladė Mazeliauskaitė Prapakavičiai (vė- lionies V. Krėvės kaimynai) prieš 15 metų atidarė maisto pro- dukty krautuvę, stambiai išpieš- dami langus gražiu pavadinimu: „Estrella Litwana“. Jeigu pra- džioje kaimynams „Lietuviška Žvaigždė“ buvo keistas vardas, tai dabar ji minima su didžia- sia pagarba. Vien šampano ir sidros 100 dėžių parūpinta kalė- doms...

Pp. Prapakavičių dukrelė El- da, 8. XII. 54 priėmusi pirmą ko- munią, kaip gabi 2 skyriaus mokinė su mokytojos šeima mė- nesį atostogų praleido Mar del Plata pajury.

Japonai savo firmas vadina ja- poniškais vardais, angliai vadina savais. Iš lietuvių bene pirmu- tiniai pp. Prapakavičiai savo fir- mą pavadinę lietuvišku vardu, nors beveik visi jų klientai yra vietiniai žmonės. Subartoniets.

S. L. Arg. Veikimas

SLA 6 SKYRIAUS SVARBUS PRANEŠIMAS VISUOMENEI

S. L. Arg 6-to Skyriaus Val- dyba praneša, kad šio skyriaus Rūmų atidarymo proga bus pa- kabinta bronzinė lenta su pa- vardėmis visų tų, kurie pirkto sta- tybos bonus už \$1.000 ir dau- giau. Kadangi minėta lenta jau reikia užsakyti, 6-to skyriaus valdyba prašo visus, kurie dar nori pirkti statybos bonus kuo- skubiausiai pranešti, kad ir jų pavarės būtų galima įamžinti garbės lentoje. Taip pat visi tie kurie dar neatsilygino už pain- tus bonus, prašomi kuo greičiau- sia tai atlikti.

Kreiptis: V. Šimoliūnas, c. Dr. Melo 1539, Lanus, Bs. Aires, P. Meilutis, c. Armenia 271, B. Pueyrredón, Córdoba.

P. Meilutis, 6 Sk. pirm A. Janulis, sekretorius. —SLA 8 sk būstinėje, c. 11, esq. 16, Villa Sastre-Temperley, 24. XII. 1954, 20 val. įvyks lie- tuviška kūčių vakarienė. Snu- augsiems \$ 20, vaikams \$ 10. Kvie- čia SLA 8 sk. kūčių rengimo komisija: J. Stasiulevičius, J. Zurbaitė ir R. Praniauskienė. —SLA 2 sk. visuotinas narių susirinkimas ir naujos valdybos rinkimai įvyks 9. I. 1955, 16 v. Av. Gral. San Martín 5215, La- nús Oeste — 4 de Junio. Visų skyriaus narių dalyvavimas bū- tinas. L. Ribikauskas, 2 sk. pirm.

PAGIRTINAS JAUNIMO BENDRADARBIAVIMAS

Kuomet jau viskas buvo pa- ruošta asado pietūms 12. XII. 1954, smarkus lietus iš po parko medžių svečius suvijo SLA Dr. V. Kudirkos vardo salionan, kur visi patogiai papietavo.

Gražus paprotys įėjo madon mūsų draugijoje, tai čia gimusio lietuvių jaunimo talka vyresnie- siems veikėjams ruošos darbe ir patarnavime svečiams. Tai yra pagirtinas bendradarbiavimas. Viešnia.

—Bendras piknikas, rengtas Nemuno ir SLA Punta Lara paupy 19. XII. 1954 praėjo su didžiausiu pasisekimu. Bufete dir- bo abiejų draugijų vadovybės.

Mozaikų Fabrika

„LA NUEVA“

J. Viršila ir J. Zavička, sav. Fabr.: Raštinė ir Parduotuvė Bacacay 741 Uriarte 3046 BOULOGNE — SUR MER

JUAN V. LIMBA

2 a. Santa Rosa 3565 TE. 740-Ombú-3663 Mechaniška dirbtuvė. Mašinų konstrukcija ir patarimai.

INŽ. ANATOLIUS DIČIUS

Catamarca 126 Quilmes FNGR Paruošia planus ir įvykdo įrengimo darbus.

FABRIKAMS IR GYVENAMIEMS NAMAMS

- Centralinis apšildymas (garo, van- dens ar oro),
- Sanitariniai įrengimai, vandens siurb- liai,
- Skystojo kūro ir gazo degintuvų in- stalacijos,
- Ventilacija bei dulkių ištraukimo sistemos.

Sokiuose buvo daug gražaus lie- tuvių jaunimo iš Berisso ir iš Buenos Aires. „Truco“ čempio- natą laimėjo Buenos Aires, ši kartą nugalėdami berisiečius. Bus revansas. Svečias.

S. L. A. P A R E N G I M A I

Asado petūs Susivienijime sau- sio 12, 1955. Bilietai jau pardu- dami šiose vietose:

J. Každaila, San Pedro 3618, Bs. Aires. A. Zeižys, Atuel 1085, Bs. Aires. F. Albavičius, Islan- dia 5317, 4 de Junio, J. Šutiniš, Florida 2931, V. Alsina. J. Sta- lioraitis, 26 de Julio 207, Lanus. J. Gervė, Catamarca 3174, V. Alsina. W. Januškevičius, D'Elia 1529, V. Industrial. J. Žvirbilis, Hilario Lagos 575, V. Alsina. J. Zabaraukas, Carlos Tejedor 467, Lanús. P. Sereika, Florida 2908, 4 de Junio ir pas skyrių pirmi- ninkus:

V. Galvelis, Juramento 2540, 4 de Junio. L. Ribikauskas, La Rioja 2912, V. Alsina. S. Eidie- tis, Alvarez Jonte 1657, Bs. Ai- res. K. Deveinis, Juan Farel 1846, 4 de Junio. J. Miciulevi- čius, Diaz Vélez 4312, Bs. Ai- res. J. Misiūnas, Mansilla 6127, Wilde. J. Stasiulevičius, c. 11, Esq. 16, V. Sastre.

—SLA pianinui pirkti jau su- kelta \$ 10.000. Yra kumas ir kū- ma, aukavę po \$ 600. Kas dau- giau? —A. P.

Nauji Kapai

POLICIJA RADO MIRUSI ANTANŲ GIRSKĮ

Pineiroje, Charlone 779, savo kambary gyveno vienas nevedęs Antanas Girskis, 50 m. amžiaus. Porą dienų nematydami jo išei- nant, kaimynai pranešė policijai, kuri 14. X. 1954 jį rado mirusį. Nuvežus Florito ligoninėn, gydy- tojas pripažino įvykus mirtį nuo širdies smūgio. Palaidotas Sa- randi kapuose 16. X. 1954. Pala- idojimo išlaidas apmokėjo jo Lietuvos kaimynas, SLA Garbės Narys Antanas Šiaudvytis.

Vėlionies draugai ir bendra- darbiai iš metalo fabriko Tamet nupirko gyvų gėlių vainiką, au- kodami sekančiai:

T. Paškevičius \$ 30. Po \$ 20: K. Jurkus, St. Kintra, J. Griške- vičius, St. Janik ir A. Girdvainis. Po \$ 10: A. Tarasevičius, Pr. Pukas, Vl. Staškevičius, St. Kra- sauskas, S. Gerumbauskienė, F. Antanėlis, J. C. B., J. Antanai- tis, Jul. Petrauskas ir M. Subo- tas. Po \$ 5: Juozas Antanavičius ir Bar Angelito. Viso \$ 240.

Vėlionis buvo kilęs iš Leviškių k., Šilalės v. Tauragės apskrities. Argentinoje gyveno nuo 1929 metų.

K. Majus. —JUOZAS PLATAKIS, (Joe Platak), 9 metus išbuvęs JAV tinklinio čempionas, chicagietis, nuo širdies smūgio mirė Los An- geles, Cal., sulaukęs vos 45 m. amžiaus.

MIRĖ KAZYS MATULAITIS

Gruodžio 6, 1954, po ilgo sirgi- mo nuo širdies smūgio mirė Ka- zys Matulaitis, savo namuose, Av. N. S. de Rosario 249, Sala- dillo-Rosario. Argentinoje buvo atvykęs 1925 m. iš Sasnavos v., Marijampolės a., kur buvo gimęs 1904 m. Visą laiką gyveno Rosa- rio; dirbo skerdykloje Swift. Di- džiausiam nuliūdime čia liko vė- lionies žmona, Marta Jančiaus- kaitė, kilusi iš Šakių apskrities, ir 10 metų dukrelė Nida, 5 sky- riaus mokinė. Brolis Viktoras su žmona liko Avellanedoje, šve- gteris Kareckis — Rosario mieste.

Daugybė lietuvių dalyvavo iš- kilmingose visų gerbiamo K. Ma- tulaičio laidotuvėse su kun. K. Vengru prysaky. Gyvų gėlių vai- nikus atsiuntė žmona su dukra, brolis Viktoras, Juozas Rakutis ir V. Rakutienė, Elena ir V. Ma- kauskai, O. Vyšniauskienė, K. Šapalas, J. Paplauskas šeima, Al. Kalainio šeima, Kareckiai. Lietu- viai kaimynai už \$ 500 nupirko vainiką ir pasamdė automobilį.

Vėlionis buvo labai gero būdo,

turėjo daug draugų, nes dauge- liam savu laiku yra pagelbėjęs besikuriant šioje svetingoje ša- lyje. Lai bus jam lengva ilsėtis amžinai La Piedad kapų žemė- je. Kaimynas A. Š.

A. A. KAZYS MATULAITIS Palaidotas Rosario kapuose La Piedad 7. XII. 1954.

PRAKTIKOS DARBE ŽUVO VILIS BUDREIKA

Urugvajaus Industrijos mo- kyklos mokinys Vilis Budreika, 15 m. amžiaus, laike atlikimo praktikos darbo metalo fabrike 27. XI. 1954 žuvo baisia mirtimi: Elektros krosny įvykus sprogi- mui, užsidegė gretimas naftos tankas ir liepsnos pasiekė jau- nuolį Budreiką. Jį puolę gelbė- ti mokslo draugai taipgi nuken- tėjo, ypatingai darbo vedėjas, kuris internuotas sanatorijon. Bandęs gelbėti draugą lietuviu- kas J. Bartulis pats vos išsigel- bėjo, draugams išmušus langą.

Pastebėtina, kad užpernai Ce- rros gatvėje sunkvežimis užmu- šė dabar praktikos darbe žuvsio Viliaus Budreikos tėvą.

M. Krasinskas. —STASYS VINCIŪNAS mirė Urugvajuje 21. XI. 1954.

TEODORA BAKUTĮ PALAIDOJUS

Teodoras Bakutis buvo gimęs Pusiškių kaime, Radviliškio valsčiuje, 1899 m. Argentinoje at- vyko 1929 m. Čia dirbo įvairiuose darbuose, tūlą laiką išvežio- damas maisto produktus su sa- vo švogeriu vėlioniu Edv. Sadau- niku. Paskutinius tris metus dirbo kaip namo prižiūrėtojas, Canning 3334, Buenos Aires, kur tebegyvena vėlionies žmona Ona Kvedaravičiūtė Bakutienė. Vė- lionis buvo visų pažįstamų ger- biamas, kaip linksmo būdo vyras, griežiantis armoniku, jaut- rus ir paslaugus. Visą laiką pre- numeruodavo A. L. Balsą.

Mirė Bakutis 11. XI. 1954, tris mėnesius išbuvęs ligoninėje Fer- nandez. Operuotas nuo vėžio li- gos. Žmonos rūpesčiu gražiai palaidotas Sarandi kapuose, kur amžinai ilsisi kiti giminės. Žmo- nai, seseriai Eleonorai Sadau- nikienei su vaikais ir giminaičiams Tyliams reiškiau gilią už- no jautą. N.S.

TEODORAS BAKUTIS, palaidotas Sarandi kapuose 12. XI. 1954.

TOMAS SEŽA MIRĖ NUO SUSIŽEIDIMO

Važiudamas motociklu, prieš- metą laiko susižeidė galvą To- mas Seža. Jautėsi pasveikęs ir dirbo jo su draugu Serafinu Sa- kalausku turėtojų karstų dirbtu- vėn, Segunda Santa Marina Ciudadela, bet lapkričio 26, 1954, nelaimingasis atsiskyrė su šiuo pasauliu. Vėlionis buvo gimęs 14. IX. 1911 m. Jačių k., Malėtų v., Utenos apskrityje. Argentinon atvyko 1929 m. Buvo nevedęs. Argentinoje liko pusbrolis Kle- mensas Ružinskis su šeima, ku- ris papuošė pusbrolio kapą gyvų gėlių vainiku. Lietuvoje liko mo- tina ir sesuo. Už vainikus padė- ka priklauso tautiečiams Barei- kiui, Sakalauskui, Ramonui, Bi- guzai ir Villa Seasso lietuviams. Ypatinga padėka priklauso Juo- zui Bareikiui, kuris rūpinosi vė- lioniu ligos metu.

Vainikus ir kapo papuoši-

mui Villa Seasso lietuviai auka- vo sekančiai:

Po \$ 100: S. Sakalauskas ir J. Janušis. Po \$ 50: K. Seškaus- kas, J. Vincauskai, E. Markič, B. Čerkelis, J. Kasparevičius, J. Butkus, J. Miliuskas, F. Snieč- kus, J. Sideravičius, A. Vidžiū- nas, S. Datenis, M. Pečiūra, D. Bigužas, J. Miliuskas, J. Barei- kis, A. Gabis, M. Tarasevičius, K. Baranauskas, J. Sinkevičius, A. Ramonas ir A. Carbone. Po \$ 40: P. Petravičius, F. P., A. Ka- valiauskas, N. B. ir E. Jurėnas. Po \$ 30: R. Seškauskas ir S. Žvirgždauskas. Po \$ 20: J. Da- tenis, J. Piščiukas, K. Slaninas, S. Žvirgždauskas, B. Viltrakis, V. Mikšis, L. Janonis, J. Želionis ir N. K. Po \$ 10: K. Budinas, A. Veščiušas, P. Baseckas, J. Griš- kevičius, F. Janonis, S. Vidžiū- nas ir O. Sakalauskas. R. K.

A. A. TOMAS SEŽA, palaidotas San Justo kapinėse 27. XI. 1954.

—ANTANAS RASLANAS, ute- niškis, 51 m. amžiaus, mirė Bra- zilijoje 18. XI. 1954.

—VYTAUTAS ANIULIS, 46 m. amžiaus, mirė Brazilijoje 12. XI. 1954. (Žinios).

EVANGĖLIJOS TIESOS

DIEVO SŪNUS

Beveik prieš du tūkstančius me- tų, atėjo į šį pasaulį žmogus. Jo būtybės pradžia nebuvo pagal gamtos nustatytus dėsnius. Jis gimė vargšu, ir buvo augintas tamsybėje. Savo užgimimo, gy- venantiems ant šios žemės pa- prastos širdies žmonėms jis atne- šė džiaugsmą, bet galingiesiems ir išdidiems — baimę. Jis niekad nebuvo išskelavęs iš savo gimto- sios žemės, nė niekad neperžen- gė jos rubežių, išskyrus du kar- tus kai buvo angėlo išvestas iš jos, kad nebūtų nužudytas Farao- no ir antrą kartą, kai po Farao- no mirties, vėl to paties angelo buvo parvestas į savo tėvynę. Jis niekad nėjo jokio mokslo, ta- čiau nėvienas šiame pasaulyje profesorius nėra turėjęs tiek mo- kinių, kiek jis jų turėjo. Jis niekad nemobilizavo kariuome- nės, tačiau nėvienas generolas pa- saulyje nėra turėjęs tiek kareivių, kiek jis turėjo savanorių. Jis niekad nėra parašęs nėvienos knygos, tačiau, jeigu būtų paei- liui užrašyti visi jo darbai, tai viso pasaulio knygynuose negalė- tų tilpti tos knygos, kurios bū- tų parašytos apie tuos visus jo darbus, darytus čia žemėje.

Jo vardas didesnis už visų Graikijos ir Romos didvyrių var- dus. Jo išmintis didesnė už viso pasaulio filosofus ir išminčius, jo galeistingumas nesulyginamas ne su kieno galeistingumu. Jis buvo džiaugsmas nuliūdusiems, viltis nusivylusiems, sveikata — pasmerktiems mirti nuo baisių ligų. Jo žodis, tai mirusiems gy- vybė. Jis buvo galingiausias už viso pasaulio galūnus. Faraonas, nors jam dar esant vaikeliu, ne- galėjo jo nužudyti, mirtis negalė- jo jo sunaikinti, kapas negalė- jo jį užlaikyti. Jis gyvas yra ir galingai veikia. Toji jo galybė ir malonė kaskart labiau išky- la mirtingųjų tarpe. Jo vardas tai — Jėzus Kristus, Gyvojo Dievo Sūnus.

Evangelijos skelbimas vyksta kas sekmadienį 16 val. Pasaje Chimborazo 2070; 2-me aukšte (altura Cabildo 733), Avellan- da.

VISI LABAI MALONIAI KVIE- ČIAMI ATSLILANKYTI!

VIETOS KRONIKA

A T O S T O G O S LIETUVIŲ KLŪBE

Sveikindami su Kalėdomis ir linkėdami laimingų Naujų, 1955 metų visiems Lietuvos Klūbo lankytojams, turime garbės prausti, kad atostogų metu Lietuvos Klūbe parengimų nebus.

Banketai, vestuvės ir kiti pobūviai bus visą laiką.

Lietuvių Klūbo Valdyba.

Trečiadienį vakarais pasiekiami susijimai ir knygų pasikeitimai.

PANELĖS NELIDOS JUSKAITĖS AMŽIAUS SUKAKTIS

Gruodžio 11, 1954, kėdžių fabrikantų pp. Juškų namuose — R. Gutierrez 1948, Avellaneda — įvyko didelės ir turtingos vaivės panelės Nelidos Juskaitės amžiaus 18 metų sukakties proga. Dalyvavo lietuviai pramonininkai su šeimynomis, pp. Juškų giminės bei sukaktuvinių mokslo draugės ir draugai, apie 200 žmonių, atvykusių kelesdešimčia privatiu automobiliu ir kitomis susisiekimo priemonėmis.

Seimininkės lietuvaitės pagaminose skania vakariene, kurią patiekė į stalus sukaktuviniškai su savo draugėmis, gražiomis, kaip ir ji, lietuvaitėmis.

Po vaišių skambėjo lietuviškos dainos, buvo šokiai ir draugiški pasikalbėjimai. Pavyzdiną jaunuolė Nelida gavo daug dovanų.

Pastebėtina, kad pp. Juozo ir Anelės Jasiūnaitės Juškų dukte Nelida šiemet baigė komercinę gimnaziją. Aukštojo mokslo studijoms stoji universitetan.

Zigmas Laniauskas iš Australijos atvykęs Argentinon, 11. XII. 54 apsidėjęs su pavyzdiną Argentinijoje gimusia lietuvaitė Nelida Leimontaite, kurios tėvų namuose Temperley įvyko graži vestuvių vakariene, dalyvaujant gražios jaunavedžių poros tėvams, giminėms ir draugams.

Eduardas Radionovas, iš tremties atvykęs Lietuvos muzikas, 25. XII. 1954 susižieduoja su pavyzdiną Argentinijos lietuvaitė Jazde Šimenaite. Susižieduotuvės įvyks pp. Šimėnų namuose Temperley. Svečių tarpe bus med. gyd. Dr. A. Laucais iš Rio Negro su savo žmona ponija Maryte Radionovaitė Laucaiene ir kt. svečiai.

Jonas Petras Kalpokas perėjo į ketvirtą skyrių pirmu mokiniu ir gavo premiją. Su savo mamyte atvyko į A. L. Balso Redakciją, apsimokėdamas prenumerata 1955 metams.

Leonora Trečiokaitė Vaicekenienė, mėnesį laiko atostogavusi Kordobos, grįžo savo šeimos židiniui, Villa Riachuelo.

Bruno Eidukonis, apart moderniškos baldų paruoštuvės, vėl pats vadovauja savo kėdžių fabriku: Salta 261; TE. 22-5461, Sarandi. Jaunavedžiams yra didelis pasirinkimas geriausių baldų ir kėdžių nebrangiomis kainomis.

Andrius Ramanauskas, dirbdamas su traktorium savo ūkyje Entre Rios, nusilaužė dešinį ranką virš alkūnės, Mūsų laikraščio prieteliui linkime greit pasveikti.

Rosita Rylškytė, Teatro Colón šokėja, su tėvais ir Yolanda Tamošūnaitė mėnesį laiko atostogavo Mar del Plata pajury.

Reikalingi darbininkai: soferis-peonas, darbininkas statybos medžiagų sandėliui, turintis praktiką „ferreterios“ krautuvės darbe pardavėjas ir dailėdė langams ir durims. Kreiptis šiuo adresu: Sr. Wolf Arendar, Máximo Páz 1099, TE. 241-0673, Lanús.

Reikalingos motina ir dukutė: Paprasta virėja ir kambarinė, dviejų žmonių suaugusiai šeimai. Mėnesiui \$ 550. Tartis rytais: Bacacay 2539 (2 kv. nuo Plaza Flores); TE. 63-6206.

PARDUODU 3 HA ŪKĮ prie R. Matanza, su gyv. namais, 400 vaismedžių, daug paukščių, 2 bomb. vand., aptverta, užsėta ir apsodyta, už \$ 120.000. Teirautis pas savininką: St. Gridziuška, c. La Rioja 246, Bs. Aires. (13-5)

PIRMA LIETUVIŠKA SOFERIŲ AKADEMIJA
Technika Kvičimais Valdymas
Calle VIEYTES 1789 (Puente Barracas) Bs. As. T.E. 21-0265

LIETUVIŲ CENTRO NAUJIENOS

Kalėdų dienoje, 25. XII. 1954, Lietuvos Centre bus puošni egulutė, prie kurios Kalėdų Senelis dalins saldinius lietuviškams. Tėvai prašomi atsivežti savo mažuosius mokinius. Vėliau bus publikos šokiai.

15 tuzinų lėkščių Lietuvos Centrai padovanojo gerb. Julia B. ir Justas Gaidimauskai. Dėkojame aukavusiems ir fabriko „Lozadur“ vyriausiam darbuotojui p. Josė Lowrich, patarpininkavusiam tos gražios dovanos nupirkime.

Automobilius ir sunkvežimius nemokamai paskolinantiems Lietuvių Centro reikalams gerb. K. Maslioniui, A. Vyturiui, Al. A. Mičiūdui ir kt. L. C. nariams širdingai dėkojame.

Padėka darbuotojams: Antri L. C. asado pietūs, įvykę 5. XII. 1954, nepaisant ūkanotos dienos, praėjo didžiausiu pasisekimu. Padėka priklauso kas kart skaitlinį giau L. C. parengimus lankanti publikai, o ypatingai jaunimui ir visiems darbuotojams, be kurių talkos nebūtų įmanomas toks gražus veikimas. Tą dieną darbuotojai buferė: Gerbiami centriciai A. Kairys, A. Mišūnas, J. Urbanavičius ir K. Maslioni. Prie įžangų: J. Rudaitis, P. Sweesvianieez ir A. Stančikas. Ploksčių muziką tvarkė D. Bražionis ir J. Wycho. Asada skaniai iškepė A. Vaicekenas, Kl. Majauskas, J. Žiulis, G. Maslioni ir J. Rinkevičius. Į stalus maistą nešė gražuolės H. Burbaitė, L. Sventionytė, D. Mankutė, L. C. sekr. B. Petrauskaitė, S. Grigaitė ir Mercedes; jaunuoliai: Al. A. Mičiūdas, R. Mankus, A. Ruplėnas, O. Viteikis, L. Aglinskas, Kl. Dedela, broliai Baltušiai, H. Casas, A. Gronskis ir kt. Parengime uoliai talkininkavo ponios L. Mankienė, P. Petruskienė, E. Jalinskienė, J. Kriškūnienė, K. Gradeckienė, O. Bražionienė ir L. C. veikėjai A. Stančikas, B. Dedela, J. Gradeckas, Pr. Viteikis, J. Wycho ir kt. Padėka visiems!

Lietuvių Centro Valdyba. Naujų Metų sutikimas Lietuvos Centre prasidės 31. XII. 54, nuo 21 val., bet kada pasibaigs, negalima užtikrinti. Šiai dienai L. C. patalpos užleidžiamos nemokamai visoms lietuvių šeimoms ir pavieniams, norintiems drauge vakarieniauti ir sykiu linksmai sutikti Naujuosius, 1955 Metus. Akordeonistai ateis links minti svečius, o paryčių pagrįstai ir kaimynams. Alučio nepritrūks. Dalyvi užrašymas jau eina.

Mindaugiečių parengimas: Berisą 11. XI. 1954 buvo nuvykę L. C. jaunimo atstovai A. Ruplėnas ir L. Aglinskas.

Pensijon, po eilės metų darbo išėjo dar du L. C. nariai: Andrius Juronis ir Kazimieras Vastakas.

Bruna Rukšėnaitė, su mokslo draugėmis talkinusi paskutinių L. C. asado pietų metu, su pagyrimu perėjo į 5-tą klasę Komercinės gimnazijos.

Albinui Jociui, saldinių fabriko „Birutė“ savininkui, dėkojame už paaukotus saldinius, kad išdalinti prie Kalėdinės Egulutės Lietuvos Centre. L. C. V. ba.

Lietuvių Centro knygnas pertvarkomas ir papildomas naujais leidimais. Visi knygų skaitytojai malonėkite gražinti pasimtas skaitymui knygas kontrolės dėlei.

Knygininkas. Pranas Mickevičius parduavė savo restoraną Pueyrredon ir nupirko kitą N. Pompeya srity, Av. Saenz 595, už \$ 280.000. Pirko su sėdėjęs su dviem dalininkais.

Albertas Žemaitis garbingai atlieka karinės tarnybos prievolę Argentinijos kariuomenėje, Campo de Mayo.

LIET. CENTRO JAUNIMAS SIEKIA AUKŠTOJO MOKSLO

Dr. J. Basanavičiaus vardo Argentinijos Lietuvos Centro nariai-jaunuoliai, būsimi L. C. Valdybos nariai pasižymi gabumais viduriniame moksle ir siekia aukštojo mokslo. Gerb. ALB. skaitytojais, susipažinkite su jais:

Nelida Juskaitė baigė komercinę gimnaziją ir stoji universitetan.

Hermėnia Burbaitė pradėjo penktąjį prancūzų kalbos studijų metų.

Lile Sventionytė jau pernai gavo piano muzikos mokytojos diplomą ir duoda pamokas savo tėvų namuose Boulogne Sur Mer.

Industriinės gimnazijos šešton klasės šiemet perėjo: Luis Aglinskas, Alfredo Ruplėnas, Vytautas Misiūnas ir Robertas Mankus.

Ketvirtan industriinės gimnazijos šiemet perėjo: Eduardo Liveikis (s), Arturo Gronskis ir Esteban Aviža.

Dana Mankutė perėjo ketvirtan komercinės gimnazijos metan.

Petras A. Kukučionis ir Klemanas Dedela perėjo trečian industriinės gimnazijos metan, o Adela Kulionytė ir L. C. veikėja Adela Rodriguez perėjo trečian komercinės gimnazijos metan.

Oscar Viteikis, Dante Bražionis ir Carlos Urbanavičius perėjo antran industriinės gimnazijos metan.

Sveikiname L. C. jaunimą, siekiantį aukštojo mokslo. Visoms mūsų draugijoms turėtų paskelbti savo narių-moksleivių pavardes.

Elena Kuprevičiūtė, smuikininkė, koncertuojanti JA. V-bėse su savo broliu Andriumi Kuprevičium, pianistu, ALB leidėjo žmonai p. O. G. Ožinskienėi, tarp kita, rašo: „Antrą rečitalį su skirtinga prgorama davėme Clevelande 10. XII. 1954; Roches tery 19. XII. 1954, o 2. I. 1955. Chicago; 15. I. 1955 Kanados Montrealyje, paskui Toronto, New Yorke, Detroit, Philadelphia, Boston. Muzikos kritikų atsiliepimai palankūs. Bendrai apie Ameriką turiu susidariusi gana palankią nuomonę, bet nesistengiu pastoviai čionai užsilaikyti, jeigu savaime nesudarys sąlygos“. Gal po koncertų Elenutė atvyks aplankyti savo tėvus Argentinijoje, o ta proga ir koncertuos Odeone, kur jau yra koncertavusi, ar kitoje pirmėilėje sostinės salėje.

Juozas Palšis, „Lituanian“ pensiono savininkas Villa Rumpal, kaip kiekvienais metais, turi svečių iš Buenos Aires ir kitų Argentinijos vietų. Meškeriojų pilna Calamuchito ežero pakrantė.

Sveikinimo telegramas min. B. K. Balučiui, jo amžiaus 75 m. sukakties proga, (sukanka 29. XII. 1954), Argentinijos ir viso laisvojo pasaulio lietuviai — L. Ž. S. gen. sekr. V. Rastenio patarimu — adresuoją sekantį: L.P. Balutis Lithuanian Legation 17 Essex Villas London W8.

Juozas Bartkus, Parque Retiro direktorius, prašo atsiliepti savo broliui Motiejui ir Vinei Bartkus, gyvenančioms Brazilijoje. Rašyti A. L. Balso adresu.

Luis Lengvenis, Urugvajaus lietuvis, vadovauja prieš 4 metus įsteigta vaisy apdirbimo ben drove Saneira (La Negra) San Rafael, Mendoza, Argentinijoje.

Al. Tuminas, Petras Zuozas, Juozas Kanapinskas, Jurgis Taparuskas, Antanas Džovalas, Antanas Korsakas II ir J. Jankauskas — grįžo iš Atlantida Argentina pajūrio, kur puikiai praleido atostogas. San Clemente de Tuyú dalyvavo žūklės varžybose.

ALBERTAS ŽIEDONIS, persikėlęs iš Kordobos į Buenos Aires, apsigyveno pas savo giminės pp. Domynus, Hurlinghame. Aldona Krišūnaitė 25. XII. 1954 susižieduoja su italų tautos sužadėtinu Alberto.

FIAMBRERIA „ANITA“
Independencia 1300,
T. E. 26-2540, Bs. Aires.
O. Blinjutė - Prichodko, sav.
Didelis maisto ir gerimų pasirinkimas. Didesnius užsakymus dastatom į namus.

BUVO GRAŽUS LIETUVIŲ MOKSLEIVIŲ VAKARAS

Mokslo sezono baigimo proga, 4. XII. 54, Buenos Aires Lietuvos Klūbe, kaip kiekvienais metais, įvyko tradicinis lietuvių moksleivių vakaras. Svečių tarpe matėsi pp. Inž. J. ir Katalina Čekanauskai, Andriuskai, Mor kūnai, Sudniai, p. Julius Petrovis ir daug gražių lietuvių šeimynų iš sostinės ir kitų miestų. Buvo dramos „El Vagabundo“ vertėja Irenė Andriuskytė su savo grupės artistais. Čia gimusio lietuvių jaunimo tarpe matėsi in teligentiško jaunimo, atvykusio iš tremties. Universiteto studentų tarpe buvo šiemetinė Pavasario Grožio Karalienė S. M. Dovhunaitė, Jašinskaitė, Šimkutė, Slančiauskas, Regimantas Vede-gys ir kt. studentai.

Vyt. Balčiūno vadovaujamas orkestras Baltica griežė publikos šokiams, kurių pertraukoje tradicinį moksleivių vakarą pajvairino mažas pianistas ir dainininkas Albertukas Donynas.

Stud. Juris.

J. STANKAIČIO QUILMES BALET KONCERTAS

Juozo Stankaičio vadovaujamas Quilmes Ballet 16. XII. 54 davė puikų koncertą Quilmes Kino Teatre Colón. Klasinius Šopeno, Strausso, Musorskio; ispanų, eigonų, regionalius ir Argentinijos tautinius šokius pavyzdiną darnumu išpildė 62 direktoriaus Juozo Stankaičio ir maestro Oterito Ferrer vadovaujami šokėjai. Daugiausia skaitlingos publikos plojimui sulaukė jaunimė Stankaitytė, šokanti Moraima Vera vardu.

Stankaičio baletu studijos adresas: Torcuato de Alvear 657, Quilmes.

Vincas V. Vyšnius, kelevinio laivo Brasil inžinierius, atvykęs iš New Yorko aplankė A. L. Balso Redakciją. Šis mūsų bendradarbis užprenumeravo Balso savo tėvui, taip pat gimusiam JAV, kuris savo vardą rašo Vincas, o ne Vincas.

Adomas Gudėliūnas su kitais dviem lietuvišiais nupirkė buv. Povelionio restoraną Avellanedoje.

Prof. D. Grudis su šeima švenčių atostogoms vyksta „Žemaitijon“, pas pp. A. J. Burokus, E. Rios.

Magdalena Kaukiūtė, gyv. R. Gutierrez 1681, Avellaneda, prašo atsiliepti savo giminaitę Marytę Zukauskaitę, gyvenančią Argentinijoje.

Kazimieras Paulauskas „Condor“ viešbuty Villa Rumpal turi daug vasarotojų. Iš lietuvių ten viešėjo gen. T. Daukantas, A. Skiraitis, ponis Jenčienė ir kt. Keletą dienų praleido ir p. A. Degulis, nuykęs raštų darymo reikalui.

Juozas Palšis, „Lituanian“ pensiono savininkas Villa Rumpal, kaip kiekvienais metais, turi svečių iš Buenos Aires ir kitų Argentinijos vietų. Meškeriojų pilna Calamuchito ežero pakrantė.

Sveikinimo telegramas min. B. K. Balučiui, jo amžiaus 75 m. sukakties proga, (sukanka 29. XII. 1954), Argentinijos ir viso laisvojo pasaulio lietuviai — L. Ž. S. gen. sekr. V. Rastenio patarimu — adresuoją sekantį: L.P. Balutis Lithuanian Legation 17 Essex Villas London W8.

Juozas Bartkus, Parque Retiro direktorius, prašo atsiliepti savo broliui Motiejui ir Vinei Bartkus, gyvenančioms Brazilijoje. Rašyti A. L. Balso adresu.

Luis Lengvenis, Urugvajaus lietuvis, vadovauja prieš 4 metus įsteigta vaisy apdirbimo ben drove Saneira (La Negra) San Rafael, Mendoza, Argentinijoje.

Al. Tuminas, Petras Zuozas, Juozas Kanapinskas, Jurgis Taparuskas, Antanas Džovalas, Antanas Korsakas II ir J. Jankauskas — grįžo iš Atlantida Argentina pajūrio, kur puikiai praleido atostogas. San Clemente de Tuyú dalyvavo žūklės varžybose.

Luis Lengvenis, Urugvajaus lietuvis, vadovauja prieš 4 metus įsteigta vaisy apdirbimo ben drove Saneira (La Negra) San Rafael, Mendoza, Argentinijoje.

Al. Tuminas, Petras Zuozas, Juozas Kanapinskas, Jurgis Taparuskas, Antanas Džovalas, Antanas Korsakas II ir J. Jankauskas — grįžo iš Atlantida Argentina pajūrio, kur puikiai praleido atostogas. San Clemente de Tuyú dalyvavo žūklės varžybose.

ALBERTAS ŽIEDONIS, persikėlęs iš Kordobos į Buenos Aires, apsigyveno pas savo giminės pp. Domynus, Hurlinghame. Aldona Krišūnaitė 25. XII. 1954 susižieduoja su italų tautos sužadėtinu Alberto.

EDM. C. IVOSKEVIČIUS
Diplomotas Konstruktorius
Daro planus: vykina namų statybą.
Perseverancia 4170,
BERISSO, GR

NIKODEMAS LEIPUS
LAIKRODININKAS
Garantuotai taiso laikrodžius
Daro ir perdirba žiedus
Pašaukus vyksta į namus
Cangallo 192 — Temperley
Telefonas: 243-4702

Nuosavybių Administravimas

Juana Dailydaitė, vedėja
SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; TE. 37-6435
Perka ir parduoda neužimtus namus. — Sutelkia paskolas pagal namų žemės ir statybų garantijas nuo 2 iki 15 metų už 9%.

VASAROKIT PIGIAI IR PATOGIAI GRAŽIAUSIAME ATLANTO PLIAŽE

Mebliuotos chaletas ir departamentus išnuomuoja
JUOZAS ANDZIULIS

Calle 39 entre 4 y 5
SANTA TERESITA
Atlantida Argentina

Gral. Hornos 1630
BUENOS AIRES
TE. 21-2403

Buenos Aires Lietuvos Klūbe 1. XII. 1954 tapo pagerbti svečiai-jaunavedžiai iš Bostono, povestuvinės kelionės proga apskridę Pietų Amerikos šalis, provizorius Antanas Mickūnas ir gimnazijos mokytoja Jurėnaitė-Mickūnienė (abu sėdi stalo gale). Šalia p. Mickūno sėdi jo pusbrolis Kaz. Velička, o šalia ponios Mickūnienės jos pusbrolis Emilijus Jurėnas ir ponis Minkevičius, aštuonių vaikų motina iš City Bell. Stovi (iš kairės): Ferdinandas Minkevičius, B. Survila, ponis V. M. Survilienė, L. Zakrys, ponis O. G. Ožinskienė, P. Ožinskas, stud. Irena Veličkaitė ir red. K. Norkus. (Foto A. Kirstuko).

KUR VEDAMA LIETUVIŲ PRAMONININKŲ DALIS BRAZUSKAI IŠSISKYRĖ GRAŽIUOJU

Į ALB. žinutę apie svastikų išpiastumą saloje, atsiliepię Arg. Liet. Prek. ir Pram. Sąjunga, kuri žinutėje visiškai nebuvo suminėta. Kadangi ji avansu paaiškino Tėvų Marijonų organe, tam mums tenka palaukti, kol paaiškės tie svastikiniai skulptoriai. Pasisvečiausieji įtarinėja šeiminkus! Ar ne perdrąsiai kai kas bando naudoti pramonininkų vardą?...

Aštuonioliką kačiukų pagimdė perėitą savaitę pp. Ruplėnų katė Villa Riachuelo. Užėjus lietuvi, pati puikiai visus susinešė pastogėn. Pp. Ruplėnai yra Lietuvos Centro nariai ir turi maisto paruoštuvę savo namuose. Šį retą gimdymą aprašo ir vietos dienraščiai.

Arturas Gronskis iš V. Riachuelo, puikiai išlaikęs egzaminus į ketvirtą gimnazijos klasę, sykiu su kitais vidurinio mokslo mokyklų draugais gauna nemokamas atostogas ir kelionę į Argentinijos Šveicariją—San Carlos de Bariloche.

Berta Cibas, meno akademijos studentė, 25. XII. 54 susižieduoja su Enrique Faryna. Vai šes įvyksta pp. Cibų namuose, dalyvaujant gražios susižieduojančių jaunuolių poros tėvams, giminėms ir jų mokslo draugams.

Adolfas ir Albertas Baltušiai iš Villa Seasso, mokslo atostogų proga, dešimčiai dienų išvyko į Mendoza. Žada aplankyti ten gyvenančius lietuvius.

ANTANAS PACKEVIČIUS
Portela 379 — Val. Alsina
Mekaniškos dirbtuvės sav.
Priima užsakymus įvairiems medžio darbams.

ARONAS RESNIKAS
Laikrodininkas ir aukorius
Parduoda ir pataiso laikrodžius ir brangenynes. Perdirba žiedus ir perka auksą.
Corrientes 5349- Buenos Aires

Br. Matusėvičius
Įvairianstų baldų dirbtuvės sav.
Gral. Estebano Rivera 8872,
VILLA LUGANO — Bs. Aires

MODERNIŠKA
BŪVY SUVYKLA
JUOZAS GUČAS
Savininkas
SANTOS DUMONT 2474,
TE. 72 - Parque - 5455
Buenos Aires
užsieninė ir vietinė medžiagos; moderniškas rūbų pasuvimas
Kainos prielamos — užtikrina klientų patenkinimą

Dr. E. LEVINAS
Lietuvis gydytojas — chirurgas
diplomotas Berlyno ir Kordobos universitetuose, buvęs Rosario ligoninės klinikos vedėjas. Dabar Hospital de Clinicas, Sala 4 gydytojas, kalbantis lietuviškai, prima širdies, aorta ir kt. ligų ligonius savo konsultorijoje.
nuo 15 iki 18 val.
Callao 545 — TE. 35-8669